

प्र. S. N.....
तारारहस्यम्

—१११—

श्रीब्रह्मानन्दपरमहंसपरिव्राजकविरचितम् ।

— 20245 —

पश्चितकुलपतिना

वि, ए. उपाधिधारिणा

श्रीजीवानन्दविद्यासागरभट्टाचार्य्येण

संस्कृतं प्रकाशितम् ।

द्वितीयमंस्करणम् ।

कलिकातानगरे

कलिकाता यन्त्रे

मुद्रितम् ।

ई १८८१ ।

तारारहस्यम्

श्रीब्रह्मानन्दपरमहंसपरिव्राजकविरचितम्

षष्ठिवकुलपतिना

वि, ए, उपाधिधारिणा

श्रीजोवानन्दविद्यासागरभट्टाचार्य्येण

संस्कृतं प्रकाशितम् ।

द्वितीयसंस्करणम् ।

कालिकातानगरे

कालिकाता यन्त्रे

मुद्रितम् ।

१९२६ ।

पण्डितकुलपति

श्रीजीवानन्दविद्यासागर बि, ए,

PANIDT JIBANANDA VIDYASAGARA, B. A.

Superintendent Pres Sanskrit College, Calcutta

तारारहस्यम्

—१११—

प्रथमः पटलः ।

ओं नमस्तारायै ।

तारां संसारसारां त्रिभुवनजननीं सर्वसिद्धिप्रदात्रीं
सर्वाद्यां सर्वरूपां सकलगुणमयीं वन्दितां देवहृन्दैः ।
'दिव्ये' राजे सरोजे भवभयभयदां राजमानां प्रणम्य
ब्रह्मानन्दाख्यकोऽहं भुवनहितकृते तद्रहस्यं तनोमि ।
ब्रह्मा विश्वरूपापतिस्त्रिभुवने सृष्टिं स्थितिं प्रालयं
ध्यात्वेमां जगदम्बिकां वितनुते मोक्षप्रदां तारिणीम् ।
भक्त्या तद्गतमानसो यदि जनस्तारां भजेद् यत्नतः
स चैमङ्गरमेतदेव लभते तत्प्रागतो यात्यथः ॥
ज्ञात्वा तारारहस्यं भजति यदि जनस्तारकामन्त्रराजं
त्रेष्ठां सिद्धिं लभेतामरवरमनुजैर्दुर्लभां तारकातः ।
त्यक्त्वा तारां प्रयाति ध्रुवमतिविषदामास्रदं मोहकूपं
दुःखं शोकञ्च सम्यक् गतिरपि सुतरां नैव भव्या कदाचित् ॥
तारासारं समालोक्य तारानिगममेव च ।
महानीलं महाचीनं नीलतन्त्रं शिवप्रियम् ॥
ताराक्षयं शक्तिकल्पं शक्तिसारं तथैव च ।
रुद्रयामलकश्चैव नीलसारस्वतं तथा ॥
लिङ्गतन्त्रं योनितन्त्रं योदातन्त्रं महामतम् ।
तारायाः कुलसर्वस्य कर्त्तव्यं विशेषतः ॥

नानागाद्यानि धात्रीक्य ताराया मन्त्रसिद्धये ।

वक्ष्ये रहस्यं ताराया ब्रह्मानन्दो हिताय वै ॥

इति प्रथमं मन्त्रसावरणम् ।

नानागाद्यायैवलोकनपूर्वकं श्रीमतारादेव्या रहस्यं धर्म-
कामार्थमोक्षाणां तारामन्त्रैश्च दायकं सकलगुरुमत
प्रातःकृत्यादिक्रियाभ्यानायै देवतासन्निधिरूपश्चादिष्यते साध-
कहिताय ब्रह्मानन्देन मया यत्नेन वितन्वते ।

प्रथमे निगमे कले रत्नदीपे सुरासयै ।

श्रुत्वा कालीमुखाद् वाक्यं न च हृष्टः सदाशिव ॥

पुनः पुनः पृच्छमान, प्रत्यक्षैवाकरोच्छ्रित्वाम् ।

यदा भूर्त्वा करासास्यो रावणो नाशित, सुरा ॥

वराभयकरा देवी खड्गगुणधरा परा ।

लोलजिह्वा चोदररूपा तारा सर्वे, सुपूजिता ॥

तदा चिन्तान्विता देवा रुद्रार्थं कृतनिधयाः ।

देवताभिः समं ब्रह्मा स्तुतिं कर्तुं समागतः ॥

दृष्ट्वा तान् मोचदा देवी कवित्वधनदायिनी ।

पातलज्जा मरुतादेवी दक्षिणे खड्गमावहत् ॥

लज्जया नम्रवक्त्रा च तस्मात्तन्मोदरी परा ।

रुद्रादिगलितं वासो ब्रह्मा चर्माम्बरं दधौ ॥

काञ्चीमुद्रां गृहीत्वा च कर्त्तुं कृत्वाय दक्षिणे ।

भूमी च मुकुटं चिह्ना तत्र रुद्रं समाह्वयत् ॥

भूमी निपत्य देवेश पपात चरणाभितके ।

अश्रुत द्वादश देवि । धुस्तक चावलोकितम् ॥

कला यत्तु न शक्नोऽहं वद योगं सुरेश्वरि ! ।

पृज्ये मे कालिने । देवि ! प्रसीद भक्तवत्सले । ॥

श्रुत्वा वाग्यं दिनस्थापि हसितोवाच तारिणी ।

त्वद्रूपाः पुरुषाः सर्वे भद्रूपाः सकलाः स्त्रियः ॥

इदं योगं महादेव । भावयस्व दिने दिने ।

पादपद्मे ततो नीलपद्मं दत्तं मनोहरम् ॥

मृहीत्वा वामहस्तेन ततोऽयैरभिषिञ्च च ।

रुद्रदत्तं यानपात्रं विष्टृतं वामपाणिना ॥

एतेन तारा सा जाता योग्येऽष्टोभ्यो भुजव्रमः ।

महाकालः स एव म्यात्तारारूपे जगन्नाथ ॥

यस्याय क्करणे सद्यो भोगभोचौ करस्थितौ ।

एवम्भूता महादेवी ब्रह्माण्डशून्यमध्यगा ॥

सृष्टिस्थितिकरी देवी तारारूपा दयान्विता ।

द्वितीये चैव शून्यान्ते सुविराड्रूपधारिणी ॥

तृतीये च महाशून्ये तडित्कोटिसमप्रभा ।

निराकारा निराधारा तारा सर्वार्थसाधिका ॥

चतुर्थे शून्यमायित्वा विष्णुं पासयते ध्रुवम् ।

तस्माज्जातचतुर्थेऽङ्गे सृष्टिं वितनुते ध्रुवम् ॥

पञ्चशून्ये महादेवौ शिवरूपा त्रिलोचना ।

लयं नयति ब्रह्माण्डं महाकालेन लालिता ॥

पुनर्ब्रह्माण्डसिद्ध्यर्थं महाविद्या च तारिणी ।

सर्वान्ते कालिकां मूर्तिं त्यक्त्वा यस्त्रं पुनर्दधौ ॥

यस्यै शून्यमयं ब्रह्म विष्णुं विष्णेश्वरं तथा ।

महामहाशब्दपरा काशिका बीजतारका ॥

पञ्चशून्ये स्थिता तारा सर्वान्ते कालिका स्थिता ॥

इति श्रीपरमहंसपरिव्राजकाचार्यब्रह्मानन्दगिरितीर्थोपधूत-

विरचिते तारारहस्ये सर्वरहस्योत्तमे हरगौरीसंवादे

प्रथमपटले सृष्टिप्रकरणपटलः ।

साधको ब्राह्मे मुहूर्ते उत्थाय योपादशनं कृत्वा च उत्तरा-
रात्र्यः स्वनाभौ दक्षिणहस्तोपरि वामहस्तं दत्त्वा शिरसि
द्वादशार्णसरत्निकुहोदरसहस्रदलकमलावस्थितं श्वेतवर्णं नाना-
सङ्कारभूषितं रक्तशक्तिवामभागं त्रिगयनं विष्णुाधरं शक्ति-
वदनारविन्दं गुरुं समालोकयन् ज्ञातमानसं स्वस्तिकासनस्थं
विभाव्य मानसोपचारैराराध्य ऐं इति अष्टोत्तरशतं जप्त्वा जपं
समर्थं प्रणमेत् ।

ओं अष्टाष्टमण्डलाकारं ध्यामं येन चराचरम् ।

तत्पदं दर्शितं येन तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥

ओं अज्ञानतिमिरान्धस्य धानाञ्जनशलाकया ।

चक्षुर्हृन्मीलितं येन तस्मै श्रीगुरवे नमः ।

उत्थाय पश्चिमे यामि भावयेद् ब्रह्मरन्ध्रम् ॥

रक्तशक्त्या समायुक्तं शुक्ररूपं महेश्वरम् ।

सहस्रारे महापद्मे कर्पूरधवलं गुरुम् ॥

उत्थाय पश्चिमे यामि तच्चैतन्यं समाचरेत् ।

सर्वविद्यासु सर्वेषु प्रातः कृत्वादिकर्मसु ॥

ध्यानयोगे वामहस्ते दक्षिणं परिधारयेत् ॥

इति नानायास्त्रानुक्रमप्रातः कृत्वादिवचनात् तारा-
विवये वैपरीत्यमिति । तारागमे च—

स्वनाभौ दक्षिणे हस्ते वामहस्तं प्रदापयेत् ।

भावयेच्च सहस्रारे श्रीगुरुं शक्तियुक्तकम् ॥

महानीलेऽपि । ताराविद्यासु सर्वासु भावनादौ अतिक्रमः ।

स्वनाभौ पाण्डुर्योग्यं भूतशय्यादिके शिवः ।

सहस्रारे महापद्मे कुन्देन्दुसदृशप्रभम् ।

रक्तशक्त्या समायुक्तं भावयेत् साधकाश्रयीः ॥

तारानिगमे च । प्रातः शिरसि शक्त्या दिनेन दिभुजं गुरुम् ।

घराभयकरं शान्तं देव्याश्च घदनाम्बुजम् ।
 दृष्ट्वा दृष्टं ब्रह्मभयं परब्रह्मस्वरूपिणम् ।
 नानालङ्कारसंयुक्तं भावयेत् स्वस्तिकासने ॥
 सर्वज्ञानप्रदं देवं ज्ञानानन्दस्वरूपिणम् ।
 तथा च वाग्भवं वीजं सर्वज्ञानविशुद्धये ।
 न जघ्ना वाग्भवं वीजं तारिणीं यस्तु भावयेत् ।
 न सिद्धिस्तस्य देवेश ! विघ्नस्तस्य क्रियास्तु च ॥
 प्रातः शिरसि गुक्ताब्जे गुरुं सम्भाव्य यत्नतः ।
 जघ्ना तु वाग्भवं वीजं सर्वज्ञानविशुद्धये ॥
 संजघ्ना वाग्भवं वीजं प्रणमेच्च पुनः पुनः ॥

सर्वसाधारणब्रह्मखण्डोक्तमन्त्रेण वारद्वयं प्रणमेत् । तत्र प्राणायामचतुष्टयस्यावश्यकत्वम् ।

मन्त्रद्वयेन युक्तेन प्रणमेत् योगुरुं सदा ।

तारामन्त्रविशेषेण कुलोक्तेन द्वयेन च ॥

ततः स्वस्तिकासनस्थः पृथ्वीमण्डलात् सार्धविवलया-
 न्वितां रविकोटिममप्रभां चन्द्रकोटिसुशोतलां स्वयम्भूलिङ्ग-
 वेष्टितां निराकारस्वरूपां परब्रह्मभयीं कुण्डलिनीं ज्ञाना-
 नन्दमुदितमानसां महायोगस्वरूपिणीं पुरतः स्वयम्भूकनक-
 वर्णशोषतः पद्मवर्नसमुद्भवा बहुतरप्रणवानामेककृतशब्द-
 विभागभयीं तत्त्वस्वरूपाम् इडापिङ्गलयोर्मध्ये सुषुम्नामध्य-
 मध्यतः चित्रिणीं ब्रह्मनाडीं प्रवेशयेत् । द्वितीयां पद्मं
 वामतो विभाव्य मृदुमन्दगतिभयीं लोलीभूतां हृत्पद्मे
 विश्रान्त्य गुरुयोगं विभाव्य मानसैः पूजयेत् ।

विभावयेत् सदा भक्त्या सर्वाङ्गां भुजगाकृतिम् ।

भूपद्मे लिङ्गमावेक्ष्य राजते ब्रह्मरूपिणी ॥

इति शक्तिसारे ।

तारारश्मिद्राधायादौ ।

स्वयम्भूनास्त्रि योनौ च सिद्धे न भावयेच्छिवे ।
 मतकोटिं जपन् देवि । तस्य सिद्धिर्न चैव हि ॥
 पुरतो मेरुदण्डस्य त्रिगुणां गुणशालिनोम् ।
 इडापिङ्गलयोर्मध्ये सुषुम्नामध्यमध्यतः ।
 चालयेच्छ्यामसां शुद्धिं ज्ञानसन्दोपनीं पराम् ।
 त्रिद्युत्कोटिप्रभायुक्तां विपतन्तुतनीयसीम् ॥
 मध्यतो ब्रह्मनाद्या च रविकोटिसप्तमप्रभाम् ।
 द्वितीये धामतो बुद्ध्या गुरोर्रन्तिकमानयेत् ॥
 तत्राजीय परां शुद्धां ज्ञानसन्दोपनीं शिवाम् ।
 तद्विद्युत्कोटिप्रभायुक्तां ब्रह्मविष्णुशिवात्मिकाम् ॥
 परां कुण्डलिनीशक्तिं साकारां परिभावयेत् ।
 तस्य मध्ये समानीय रक्तवर्णां विभावयेत् ॥
 तदा सिद्धिमवाप्नोति नान्यथा कल्पकोटिभिः ।
 ज्ञानानन्दमयीं साक्षात् सर्वानन्दप्रदायिनीम् ॥
 नानासङ्कारभूषाढ्यां भावयेद् गुरुसन्निधौ ।
 मानसैः पूजयित्वा च मूलमन्त्रं यतं जपेत् ॥
 कृताञ्जलिपुटो भूत्वा चिन्तयेत् परदेवताम् ।
 कालत्रिपुरसुन्दर्या रूपं तत्र नियोजयेत् ॥
 उद्यद्भानुसङ्घसामां दिभुजां शिवसुन्दरीम् ।
 १०८ः श्रुत्वा विधायाथ मूलमन्त्रं जपेत् यः ।
 तस्य सिद्धिर्गङ्गादेवि । हृदये योगिनीगणैः ॥

एतेन गुरुसन्निधौ कुण्डलिनीं साकारां विभाव्य मानसैः
 संपूज्य मूलमष्टोत्तरयतं जप्त्वा एवाप्य प्रणमेत् ॥ ततो भूमौ
 प्रसस्य कुमारीं ब्राह्मणांश्च दृष्ट्वा यथेत् ।

‘श्रीं सहं देवो न चान्योऽस्मि ब्रह्मैवास्मि न शोकभाक् ।

महिदानन्दरूपोऽहं नित्यमुक्तस्वभाववान् ।
 ब्रह्मानन्दसदानन्दपरो ज्ञानविधायकः ।
 तारकाभक्त भ्रानन्दपूर्णानन्दः सदाशिवः ॥
 भैरवोऽहं सुधाढ्योऽहं तत्त्वज्ञोऽहं कुलस्त्रियः ।
 गुरुप्रसादवानस्मि शक्तिमाधकसेवकः ॥
 रतानन्दः कुलानन्दः कुमारीदास एव च ।
 कुमारीवर्णिकोऽहं च ताराचरणनायकः ॥

इति तारानिगमोक्त पठित्वा वह्निर्गच्छेत् ।

प्रातःकृत्य विना देवि न सिद्धिर्जायते शिवे ।।

न पूजाफलमाप्नोति मन्त्रजापस्य निश्चितम् ॥

सर्वो क्रिया निष्फला स्याद् वैदिकी तान्त्रिकी तथा ।

प्रातः कृत्यविहीनस्य शौचहोना यथा क्रिया ॥

इति श्रोपरमहंमपरिव्राजकाचार्यब्रह्मानन्दगिरितैर्यत्त्वामि-

कुनावधूतसरचिते तारारहस्ये सर्वरहस्योत्तमे हरमारी-

सवादे प्रथमपटले प्रातःकृत्यादिपटलः ।

ततः प्रातःकृत्यानन्तरं स्नानम् । साधकानां वैदिकी तान्त्रिकी
 प्रातःकालावधि महाविद्यापर्यन्तं क्रिया वक्तव्या । शिवपूजा तु
 वैदिकतान्त्रिकयोरैक्यत्वात् तत्पूजनञ्च । अतो नद्यादौ गत्वा
 मज्जनं कृत्वा “श्रीं शय्येत्यादि श्रोमत्तारादेव्याः प्रीतयेऽस्मिन्
 जले स्नानमहं करिष्ये” इति सङ्कल्प्य जले त्रिकोणं विलि-
 खेत् ॥ तथाच तारानिगमे—

देव्याय प्रीतये स्नानं कर्त्तव्यं तन्त्रवेदिभिः ।

तीर्थमाशङ्क्य तोये च जप्ता मज्जनपूर्वतः ॥

तत्रैव रुद्रयामले च ।

यत्र यत्र महाविद्या साधकैः समुपाहिता ।

तत्र तत्र त्रिकोणञ्च अधोमुखमुदीरितम् ॥

देवत्रिकोणे कर्त्तव्य ऊर्ध्वस्थं विधिसम्मतम् ॥

तत्र । गङ्गे च यमुने चैव गोदावरि सरस्वति ।

नर्मदे सिन्धु कावेरि जलेऽस्मिन् सन्निधिं कुरु ॥

इति अद्भ्यमुद्रया सूर्यमण्डलातीर्यमावाह्य प्राणायामं करा-
ङ्गयङ्गे विन्यस्य देशोरूपं विचिन्त्य आत्मानं तारामयं विभाव्य
मूलं शीर्षं दशधा हृदि दशधा जले दशधा जघ्ना त्रिकोणवृत्त-
चतुरस्रं विलिख्य धेनुयोनिमस्याद्भ्यमुद्राः प्रदर्श्य सूर्याभिसुखं
द्वादशधा वारि निक्षिप्य मूलेन मूर्धानं सप्तधा अभिविष्टेत् ।
सत इष्टदेवताचरणादिः स्रुतजलेन उदन्मुखः स्नायात् ।

तारार्णवादी । तीर्यमावाह्य तोये च प्राणायामपङ्कजौ ॥

देशोरूपं जले ध्यायेदात्मानं तारिणीमयम् ॥

शीर्षं हृदि जले जघ्ना दशधा मूलमन्तकम् ।

जले त्रिकोणवृत्तञ्च चतुरस्रं लिखेद्बुधः ॥

अद्भ्य धेनुमुद्राञ्च योनिं मत्स्यं प्रदर्शयेत् ।

रवौ रविजलं दत्त्वा सिञ्चेच्छीर्षं तु सप्तधा ॥ इति स्नानम् ।

तथाच महाचीनमहातारार्णवादी ।

प्रकुर्याद्देदिकस्नानं तान्त्रिकं तदनन्तरम् ।

सम्याञ्च वैदिकीं कृत्वा तान्त्रिकीं स्वयमाचरेत् ॥

जले त्रिकोणं संलिख्य तीर्यान्वावाहयेत्ततः ।

तत्त्वे नाचमनं कृत्वा वज्रिजायान्तमन्त्रतः ॥

कुम्भे समूलैरुदकं दद्याच्छीर्षं च साधकः ।

ततश्च भूमौ दातव्यं सप्तधा साधकोत्तमः ॥

वामहस्ते जनं बीत्वा चाच्छाद्य दक्षिणेन च ।

मन्त्रं वारव्यं जप्त्वा पञ्च वर्षान् जपेत्ततः ॥

धान्तं चन्द्रसमायुक्तं सप्तवर्षाद्यमेव च ।

वज्रवीजं पृथिव्याश्च वारुणं तदनन्तरम् ॥
 हं यं वं लं रं इत्येकजटामन्त्रेऽष्टमर्षणमन्त्रकम् ॥
 मुद्रया स्त्रापयेच्छीर्षं गलितोदकविन्दुभिः ।
 मुद्रा तु तत्त्वमुद्रा स्यात् सन्ध्यायां कुलतर्पणे ॥
 तज्जलं दक्षहस्तेन वामनाडीं प्ररोपयन् ।
 अस्त्रवीजेन मन्त्रेण पुरः पाषाणवज्रके ॥
 ताडयेत् साधकः सर्वसिद्धये ज्ञानसिद्धये ।
 कृष्णवर्णं जलं ध्यात्वा पापेन पुरुषेण च ॥
 नाडीनां चालनं कृत्वा देहस्य चालनं तथा ।
 ततश्च तर्पयेद्देवीममृतानन्दरूपिणीम् ॥
 देवान्मृषीन् पितृन् चैव गुरुं परगुरुं ततः ।
 परापरगुरुञ्चैव परमेष्ठिगुरुं ततः ।
 ततो मूलं समुच्चार्य देवी तारां ततः परम् ॥
 श्रीमदेकजटां पश्चात् तर्पयामि ततः परम् ।
 प्रकाशशक्तियुक्ताय इदमर्थमहं ददे ॥
 मार्त्तण्डमण्डले ध्यात्वा ताराञ्चैकजटां तथा ।
 गायत्र्यार्घ्यं प्रदद्याच्च त्रयं कुसुमसंयुतम् ॥
 गायत्रीञ्च ततो ध्यायेज्जपेद्दिशतिसंख्यकम् ॥

जलेऽधोमुखः त्रिकोणं विलिख्य ॐ गङ्गे चेत्यादिना तीर्थ-
 मावाह्यं योनिमुद्रां प्रदर्श्य श्रीं आत्मतत्त्वाय स्वाहा, श्रीं
 विद्यातत्त्वाय स्वाहा, श्रीं शिवतत्त्वाय स्वाहा, इति पाचम्य
 मूलेन कुशेन सप्तधा शीर्षं भूमौ सप्तधा दत्त्वा वामहस्ते जलं
 नीत्वा दक्षहस्तेनाच्छाद्य तेजोरूपं जलं ध्यात्वा मूलं त्रिवारं तत्र
 ध्यात्वा, हं यं वं लं रं इति त्रिरभिमन्त्रा गलितोदकविन्दुभिः
 त्वमुद्रया मूर्धानं सप्तधा अभ्युक्ष्य शेषजलं दक्षहस्तेनादाय
 इया आकृष्य देहान्तःपदं प्रक्षाल्य तज्जलं कृष्णवर्णं ध्यात्वा वाम-

कुचिस्थितं पापपुरुषेषु सह पुरःकथितवज्रविचार्य
 ताडयेत् । ततो हस्तं प्रक्षाल्य तारां कृत्वा
 देवांस्तर्पयामि, श्रीं ऋषींस्तर्पयामि, श्रीं पितॄंस्तर्पयामि,
 गुरुंस्तर्पयामि, श्रीं परमगुरुंस्तर्पयामि, श्रीं परापरगुरुं
 स्तर्पयामि, श्रीं परमेष्ठिगुरुंस्तर्पयामि । मूलमुच्चार्य
 तारां श्रीमदेकजटां तर्पयामि स्वाहा इति विः ।
 चतुरक्तपुष्पसहितमर्घ्यं गृहीत्वा श्रीं श्रीं हं सः
 प्रकाशयत्तिसहिताय इदमर्घ्यं ददे । इति सूर्याध्यायः
 सूर्यमण्डले देवी ।
 दिक्ष्वै श्रीमदेकजटायै इदमर्घ्यं नमः इति विः । ततः कृताञ्जलिः ।

श्रीं प्रातराधारकमले हुतभुजमण्डलोपरि ।

शान्धौजरूपां विद्यां तां विद्युत्पटलभास्वराम् ॥

पुष्पवालेक्षुकोदण्डपाशादुग्रससत्तराम् ।

स्नेच्छागृहीतवपुषीं गुरुविद्याकरात्मिकाम् ॥

मध्याह्ने हृदयाभोजकर्षिकासूर्यमण्डले ।

कामवीजात्मिकां देवीं फलककरसाक्षराम् ।

प्रसूनवासपुण्ड्रैश्चुषापपाशादुग्रान्विताम् ।

परिस्तृतां च मुख्याभिः षट्त्रिंशत्सत्त्वसेविताम् ॥

सामयन्त्रे सरोजस्ये चन्द्रे चन्द्रसमद्युतिम् ।

शक्तिवीजात्मिकां चापवाणपाशादुग्रान्विताम् ॥

चिन्तयित्वा भगवतीं नित्याभिः परिवारिताम् ।

युगनित्याक्षराकारां घण्टिकावरसन्निभाम् ॥

तारासारमतो ध्यायेद् नायत्रीं तारकामश्रीं ।

त्रिपुराया विशेषेण देव्याश्चैकजटामश्रीं ॥

इति तारासारोक्तश्रवणात् । त्रिपुरासुन्दरीविषये

गायत्र्या इदं ध्यानम् ।

तथा नीलसरस्वतीतन्त्रे तारानिगमे च ।

तारायै च पदे प्रोच्य विघ्नहे तदनन्तरम् ।

महोवायै ततो दद्याद्भीमहीति ततः परम् ।

तन्नो देवीति चोच्चार्य ततो दद्यात् प्रचोदयात् ।

“ओं तारायै विघ्नहे महोवायै भीमहि तन्नो देवी प्रचोदयात्” इति तारानिगमादिनानाग्रन्थसम्भवा गायत्री जप्तव्या ।

सामान्यमादौ जप्त्वा च दशधा साधकोत्तमः ।

विशेषिकां जपेद्द्विधां गायत्रीं सर्वसिद्धिदाम् ॥

शतं वा विंशतिं वापि यो जपेत् साधकाग्रहीः ।

सर्वपापविनिर्मुक्तः स्वयं तारापुरे वसेत् ॥

भीमहीति कृतज्ञश्च ब्रह्मस्त्रीपूज्यो यो नरः ।

शुद्धतत्परतो वापि स्त्रुपायां वा रतो यदि ॥

एतैः पापैर्विमुच्येत सत्यं सत्यं सदाशिवः ।

कुमारीगमनाहोपो न भूतो न भविष्यति ॥

ततश्च सुच्यते लोको गायत्रीस्मरणादपि ।

गायत्रीया आगमोक्तायाः शतमाव्रजपादपि ॥

एतैः पापैर्विमुच्येत सत्यं सत्यं सुरेश्वरः ।

एतैः पापैर्विमुक्तश्च विशेषस्मरणादपि ॥

तस्मान्निगदिता विद्या जप्तव्या सिद्धिमिच्छता ।

कूर्चवीजं समुद्धृत्य भगवत्येकजटे ततः ।

विघ्नहे घोरदंष्ट्रे च भीमहीति ततः परम् ॥

तद्वस्तारे ततो जप्त्वा ततो गद्यं प्रचोदयात् ॥

“हुं भगवत्येकजटे विघ्नहे घोरदंष्ट्रे भीमहि तद्वस्तारे प्रचोदयात्” इति शतं विंशतिं वा जप्त्वा समर्थः” मूलमष्टोत्तर-
शतं जपेत् ।

गायत्रीं परिजप्याथ मूलमन्त्रं जपेन्न च ।

मा सन्ध्या निष्कला ज्ञेयाप्यभिचाराव कक्ष्यते ॥
 प्रातः सन्ध्याविज्ञो न च न च ज्ञानफलं भवेत् ।
 मध्याह्नमन्ध्याविज्ञो न च पूजाफलमाप्नुयात् ॥
 साय सन्ध्याविज्ञो न च जपविघ्नः सदा भवेत् ॥
 तस्मात् सुन्दरि ! तत्त्वज्ञः सन्ध्याव्रतमुपाचरेत् ॥
 प्रातर्न तर्पणं कार्यं न च मायं विमेषतः ।
 मध्याह्ने तर्पणं कृत्वा यथोक्तफलवान् भवेत् ॥
 अर्घ्यं होना तु या सन्ध्या गोकदु श्रपदा मता ।
 अर्घ्यं त्रिमन्थं दातव्यमन्यया निष्कलो जपः ॥
 समन्त्राणि च गायत्री सत्यं सत्यं वरानने ॥
 ततः संहारमुद्रया तत्तज्ज्ञः स्वहृदये नयेत् प्रणम्य चै पूजा-
 चरेत् । इत्येवं सन्ध्या योमदेकजटाविषया इति ।

अथ उग्रतारासन्ध्या ।

मूलेन त्रिजलं देवताये दत्त्वा वामहस्ते जलमादाय पुर्यव-
 दाच्छादनम् । जपाद्यमर्पणं च ततस्तथा आचमनम् । ततो मूल-
 सुधार्य “योमदुग्रतारा देवी तर्पयामि नमः” इति त्रिः । ततः
 श्रीं ह्रीं ह्र मः इदमर्घ्यं योसूर्याय नमः । इति गायत्र्या
 सूर्यमण्डलस्वाये योमदुग्रताराये इदमर्घ्यं नम इति त्रिः ।
 ततो गायत्रीं ध्यायेत् ।

मूलेन त्रिजलं दत्त्वा देवताये वरानने ।।

ततो देव्या प्रकर्त्तव्यमधमर्पणमुत्तमम् ।

ततः सुखाचमं कुर्यात् ततः श्लादिदत्तर्पणम् ।

अर्घ्यं दत्त्वा च गायत्र्या ध्यानं कुर्याच्च साधकः ॥

देवतातपे चैव तुष्टाः सुगुणैश्चन्द्रकयः ।

शरीरेऽप्यास्तातो देव्याः सन्ति शास्त्रतराजमाः ॥

सर्वज्ञानादृष्टाश्च ध्यानं सर्वज्यावद्दत्तम् ।

सर्वदेवमयी यस्मात् तारिणी त्रिगुणामिका ॥
 प्रातः । उद्यद्गतुसहस्राभां पुस्तकाक्षकराम्बुजाम् ।
 कृष्णाजिनाम्बरां नाञ्चीं ध्यायेत्तारकिताम्बरे ॥
 मध्याह्ने । श्यामवर्णां चतुर्वाहुं शङ्खचक्रलसत्कराम् ।

गदापद्मधरां देवीं सूर्यासनकृताग्रयाम् ॥
 सायाह्ने वरदां देवीं गायत्रीं संस्मरेत्ततः ।
 शुक्लां शुक्लाम्बरधरां सुपासनकृताग्रयाम् ॥
 त्रिनेत्रां वरदां पाशकपालशूलधारिणीम् ।
 सूर्यमण्डलमध्यस्थां ध्यायन् देवीं समभ्यसेत् ॥

लज्जावीजं समुद्भूत्य उग्रतारापदं ततः ।
 संस्वीधनान्तं देवेशि ! विद्महे तदनन्तरम् ॥
 श्मशानवासिनिपदं धोमहोति ततः परम् ।
 तद्वस्तारे समुद्भूत्य प्रचोदयात् पदं ततः ॥
 सम्स्वीधनान्तं देवेशि ! ततः स्यात् प्रचोदयात् ॥

“ह्रीं उग्रतारे विद्महे श्मशानवासिनि धोमहि तवस्तारे
 प्रचोदयात्” इति ।

ततः सामान्यगायत्रीं दशधा जप्त्वा समाप्य विशेषगायत्रीम्
 षष्टोत्तरशतं जपेत् । ततः संहारमूद्रया तत्तेजः स्वहृदये
 नयेत् । इति उग्रतारासंख्या ।

मूलेन जलं संशोध्य सूर्याभिमुखं पञ्चधा जप्त्वा जलञ्च
 पञ्चधा दत्त्वा श्रीं ह्रीं स्वाहा इत्याचम्य कृताञ्जलिः ।

श्रीं श्मशानालयमध्यस्थां चतुर्वर्गप्रदायिनीम् ।
 महामिघप्रभां देवीं नीलपद्मे विराजिताम् ॥
 सर्वाभरणशीमाख्यां लोचनं हरनेत्रतः ॥

इति पठित्वा जले षट्कोणं विलिख्य तीर्थमावाह्य तत्त्वे-
 नाचमनं कृत्वा मूलेन त्रिजलं भूमौ दद्यात् इत्यधमर्षणम् ।

ततश्चैकजटावत् तर्पणं विधाय अर्घ्यं दद्यात् ।

जलमूने च संगीध्व पञ्चधा भूलमस्तकम् ।

पञ्च वारान् अर्घ्यं दत्त्वा पूजावशाधर्मं चरेत् ॥

सूर्यस्य मण्डले देवीं ध्यात्वा वाचमनं चरेत् ।

ततश्चैकजटावच्च सन्ध्यां कुर्यात्तु साधकः ॥

अर्घ्यं तु गायत्रीया सूर्यमण्डलस्थायै तारादेव्यै श्रीनील-
सरस्वत्यै इदमर्घ्यं स्वाहा । इति त्रिः । ततो ध्यानम् ।

प्रातः । सूर्यमण्डलसंलग्नां मुक्ताहारविगोभिताम् ।

द्विनेत्रां द्विभुजां देवीं चतुर्वक्त्रां सरोजजाम् ॥

मध्याह्ने विष्णुरूपाश्च चतुर्दंष्ट्राश्च भैरवीम् ।

मुक्तामाणिक्यसंयुक्तां नानाहारादिगोभिताम् ॥

मन्त्रसिद्धिप्रदां देवीं गायत्रीं साधकाग्रयोः ॥

सायाह्ने सूर्यसंस्थाश्च पञ्चवक्त्रां त्रिसोचनाम् ।

माहेश्वरीं जगद्धात्रीं जगज्जडमपासिकाम् ॥

तारं पूर्वं समुदृत्य नीलसरस्वतिपदम् ।

धीमहि प्रथमं योग्यं सारदायै च विद्महे ॥

तत्रः शिवे यदष्टोक्ता ततो दद्यात् प्रचोदयात् ॥

“श्रीं नीलसरस्वति धीमहि सारदायै विद्महे तत्रः शिवे

प्रचोदयात्” इति गायत्री यथाशक्ति जपेत् ।

ततः सर्वमेकजटावत् । तारार्णवे महाचीने च त्रिगोपः ।

स्त्रीणाञ्चापि च गूढाणां ब्राह्मणानां पृथक् पृथक् ।

ब्राह्मणेन प्रकर्त्तव्यं यद्ययद् उक्तं हि पुस्तके ॥

अन्यथा निष्फलं विद्यात् सर्वा पूजादिका क्रिया ।

प्रातःकृत्यं तथा स्नानं तथा सन्ध्याव्रतं शिवः ॥

स्त्रीगूढयोस्तारमन्त्रे राज्ञावीजं प्रकीर्तितम् ।

वज्रिजायामनुयन्त्रं नमस्तत्र प्रकीर्तितम् ।

सर्वत्र पूजाहोमादावविशेषो विधिर्मतः ॥

इति नीलसरस्वतीसन्ध्या ।

ततो देव्या मनुं वक्षे तारायाश्च सदाशिवे ।।

यस्य विज्ञानमात्रेण जीवन्मुक्तो भवेन्नरः ।

अथ बीजकोषमहानीलतारानिगमादौ--

ब्रह्मा पृथ्वी वामनेत्रं चन्द्रविन्दुसमन्वितम् ।

कामबीजं समाख्यातं त्रैलोक्यजयदायकम् ॥

ज्ञान्तरिक्षसमायुक्तं वामनेत्रं सचन्द्रकम् ।

सज्जाबीजमिति ख्यातं सर्वसिद्धिप्रदायकम् ॥

पञ्चस्वरसमोपेतं हकारं चन्द्रखण्डकम् ।

कुंभबीजमिति ख्यातं त्रिषु लोकेषु विद्युतम् ॥

पवर्गस्य द्वितीयस्य टवर्गस्याद्यमेव च ।

सर्वरक्षाकरं मन्त्रम् अस्त्रबीजं प्रकीर्तितम् ॥

चन्द्रखण्डसमोपेतं द्वादशस्वरमीरितम् ।

वाग्भवं तच्च विज्ञेयं धावःसिद्धिप्रदायकम् ॥

स्योदशस्वरं देवि ; चन्द्रखण्डविभूषितम् ।

तारं प्रणवमित्युक्तं ब्रह्मविष्णुशिवात्मकम् ॥

पञ्चमस्वरसंयुक्तं हकारं धर्मबीजकम् ॥

जलाग्निविन्दुसंयुक्तं चतुर्दशस्वरान्वितम् ।

अद्भुतं बीजमाख्यातं त्रैलोक्यस्य शुभावहम् ॥

नादिमान्तं विसर्गान्तं ह्रस्वीजं परिकीर्तितम् ॥

हान्तं यस्य चतुर्थस्य द्वितीयस्वरसंयुतम् ।

तदन्त्यस्य हकारस्य वज्रिजायासमन्वितम् ॥

ब्रह्माग्निवामनेत्रान्तं द्विजराजसमन्वितम् ।

बधूबीजमिति ख्यातं बधूरिव यशस्विनी ॥

बालस्वं वन्दनोयस्वं दासस्व गुरुरेव च ।

माता न गोपयेद्वाक्च' वानकेभ्यः कदाचन ॥
 तस्मात्तत् पृच्छतां नाव । यद्यहं देवदुर्मभम् ।
 तारामन्त्रं महादेव ! वसुसिद्धिप्रदायकम् ॥
 काली तारा महाविद्या षोडशी भुवनेश्वरी ।
 भैरवी ह्रिन्ममृता च मातङ्गी कमलात्मिका ।
 धूमावतो च वगला महाविद्याः प्रकीर्तिताः ॥
 एतासां श्रवणादेव सर्वसिद्धीश्वरो भवेत् ।
 विष्णुविद्या-देवविद्याशिवविद्याविभेदतः ।
 शक्तिविद्याप्रभेदेन विद्याबह्व्यः प्रकीर्तिताः ।
 सत्यादौ त्रियुगान्तश्च विद्या आगर्त्ति नित्यगः ।
 कलौ आगर्त्ति काली च क्ली आगर्त्ति नित्यगः ।
 क्ली काली कली ह्यः कलौ गोपालकालिका ॥
 काली तारा महाविद्या महासिद्धिप्रदायिनी ।
 महाविद्यासु सर्वासु कलौ सिद्धिरनुत्तमा ॥
 सर्वविद्यामयि देवि । कलौ सिद्धिरनुत्तमा ।
 कालिका तारका विद्या सर्वान्त्रायैर्नमस्कृता ॥
 तयोर्यजनमात्रेण सिद्धः साक्षात् सदाशिवः ॥
 यथा काली तथा तारा तथा नीलसरस्वती ।
 सर्वाभीष्टफलं दद्यात् तथा त्रिपुरसुन्दरो ॥
 अभेदमतमाख्याय यः कथित् साधयेत्तरः ।
 त्रिलोके स तु संपूज्यः स्यात्तारासुत एव सः ॥
 भेदं कृत्वा तु यो मन्त्रो साधयेदत्र साधनम् ।
 न तस्य निष्कृतिर्देवि । निश्चये पश्यते हि सः ॥
 एतासां साधनेनैव ययः सिद्धिश्च नित्यगः ।
 केवलां भक्तिमाख्याय चतुर्वर्गे लभेत् करे ॥
 त्रिपुरा च महाविद्या बहुसाधनसिद्धिदा ।

यस्याः प्रसादाद्यन्त्रेण भोगो मोक्षश्च जायते ॥
 कालिका तारका विद्या कलौ सिद्धिसिद्धिदा ।
 दुःखं विना प्रसीदेत कलौ जागरणात्मिका ॥
 न वा प्रयोगवाङ्मुखं न्यासजालादिके तथा ।
 न तत्र पञ्चाचारः स्यात्तस्मात् तन्माधनं शुभम् ॥
 कालिकासाधनं देवि ! भक्त्युक्ते कालिकार्चने ।
 राजते तद्दि तत्रैव प्रबुध्वा साधनधरेत् ॥
 अस्या मूर्तिर्द्वितीया या सृष्टिमूले व्यवस्थिता ।
 एतस्याः साधनञ्चैव सर्वसिद्धिप्रदायकम् ॥
 धनं धान्यं शुभं (सुतं) जायां भोगं मोक्षं तथैव च ।
 अचिरात्तभते धारिणी यस्याः स्मरणमावतः ॥
 नाधोत्थं हृन्द्वास्त्राणि विनालापं कवेरपि ।
 गद्यपद्यमयो धारो वक्त्रात् तस्य प्रजायते ॥
 अपिमा सविमा व्याप्तिः प्राकाश्यं महिमा तथा ।
 अदर्शनं सौख्यरूपं घडिस्त्राणं जलस्य च ॥
 चन्द्रसूर्याग्निभूतानां स्तम्भको विभुरेव सः ।
 मन्त्रसिद्धिस्तथा सिद्धिः पुराणागमसिद्धिमाक् ॥
 उपचारविशेषेण राजपत्नीं वशं नयेत् ।
 चतुःपट्टप्रकारेण सिद्धिराकाशगामिनौ ॥
 पञ्चशून्ये स्थिता तारा सर्वान्ते कालिका स्थिता ।
 सिद्धयः सन्ति यत्रापि तदानीय प्रदीयते ।
 यदि साधयितुं देवि ! शक्यते तारकाकुले ।
 तदा सिद्धिमवाप्नोति सर्वदा कुलमण्डले ॥
 कुलाचारविहीनस्य न सिद्धिर्न च सद्गतिः ॥
 ब्रह्मप्रथं कृतप्रथं गुरुवोपागतश्च यः ।
 कन्यागतः क्षुपागश्च ब्राह्मणीगो गवीगतः ॥

हिंसादान् सर्वजन्तूनां ब्राह्मणानां विधेयतः ।
 प्रयित्वा रेतसां पातः शिवपूजावद्भिर्मुखः ॥
 शृणु वत्स । महादेव । महापातकिनी यया ।
 एतेभ्यो मुच्यते देव । तारामन्त्रः श्रुतो यदि ।
 सर्वपापैर्निर्मुक्तः सर्वपापयुतोऽपि सः ॥
 कुलदीक्षाविहीनस्य न सिद्धिर्न च महतिः ।
 तस्मात् सर्वप्रयत्नेन ताराया देशिकी नरः ॥
 कुलाचारविहीनयेत् सर्वपापैरवाप्यते ॥
 कुलाचाररतो यस्तु तर्पयेत् कुलदेवताम् ।
 नित्यं त्र्योतारकां देवीं तस्य सिद्धिः करे स्थिता ॥
 आचारज्ञानवान् यद्य क्रियते न कुलक्रिया ।
 पच्यते नरके घोरे कल्पकोटिशतैरपि ॥
 परदाररतो यद्य चक्रमध्ये भवेन्नरः ।
 शुनीविष्टाकृमिर्भूत्वा निष्ठेत् कल्पायुतं भुवि ॥
 साधनञ्च समासाद्य परयोपारतो भवेत् ।
 मातुर्यानि परित्यज्य विहरेत् सर्वयोगिषु ।
 निर्विकारो निर्विकल्पो भवेत् साधकसत्तमः ॥

भाष्ट्रप्रदं सप्तभाष्ट्रपरम् । इति सदगुरुमिहानन्दगिरि-
 ज्ञातवान् तारानिगमादिदर्शनात् ।

शक्यते यस्तु वै दातुं स्वयोषां भक्तवत्सलाम् ।
 तदा योषां समानीय ज्ञान्येषा साधयेत् ध्रुवम् ॥
 स एव साधकश्चेष्टो निर्विकल्पाय निश्चितम् ।
 साधकेभ्यः प्रदोषेत तदान्धां परिगृह्णाते ॥
 न दातुं शक्यते यस्तु स्वयोषां देववत्सलः ।
 नटीं स तु समानीय साधयेच्छक्तिसाधनम् ।
 स्वयोषां दीयते यस्तु चक्रमध्ये तु साधकः ।

गुरुभ्यः साधकेभ्यश्च तस्य शीर्षे वसाम्यहम् ॥
सर्वसिद्धिस्तस्य देव । चक्षुषोस्तस्य गोचरा ॥

इत्यादि तारानिगमादिचीनान्तम् ।

अथ विद्या वक्ष्यते ।

तारकत्वात् सदा तारा तस्य भेदविभेदतः ॥
आद्याकल्पे सुक्तकेशी रुद्रस्वैकजटः स्वयम् ।
अस्माच्चैकजटा प्रोक्ता मन्त्रयास्या निरूप्यते ॥
वशिष्ठाराधिता विद्या न तु शौन्रफल्पा यतः ।
अतस्तेनापि सुनिना शायो दत्तः सुदारुणः ॥
ततः प्रभृति विद्येयं फलदास्त्री न कस्यचित् ॥
तैत्तिरीयैर्द्वारितं तेन शिवेन गुरुणा स्वयम् ॥
लज्जाबीजं बधूबीजं कूर्चबीजमतः परम् ।
अस्मात्तमनुना ख्यातं पञ्चरश्मिस्वरूपकम् ॥
इति चैकजटाविद्या सर्वशास्त्रेषु गोपिता ।
सर्वशास्त्रे गोचरा च कामिनी सिद्धिदायिनी ॥
महापातकजघ्नेण क्षिती यदि च मानवः ।
एतस्य अवणाद्देवि ! जीवन्मुक्तो भवेत् भुवम् ॥
अतारानैव दातव्या भूमिस्वर्गरसातले ।
यदि प्रदीयते देवी निरये पच्यते भुवम् ॥
ज्येष्ठपुत्राय शान्ताय स्वरूपज्ञानशालिने ।
अयुतां यदि राधेत शूद्रो मोक्षवशंगतः ।
तारकाद्यां महाविद्यां पतनं तस्य निश्चितम् ॥
स्त्रीणाञ्चापि वरारोहे ! निषिद्धं सर्वदेव हि ॥

आदौ श्री एकजटा उद्धारिता ततः श्रीतारा नोक्ता
सर्वत्र दीपयवणात् स्त्रोयधर्मत्वाच्च ।

श्रीबीजाद्या यदा विद्या तदा श्रीः सर्वतोमुखी ॥

वाग्भवाद्या यदा विद्या वागीगत्वप्रदायिनी ।

पञ्चरश्मिर्महाविद्या लभ्यते यदि भाग्यतः ॥

तस्य भोगस्य मोक्षस्य करस्य एव गङ्गा । ॥

इत्येकजटादेव्या गण्डिसिद्धिमन्त्रः ।

लज्जाद्या चापरा चासौ भोगमोक्षप्रदायिका ।

मार्कण्डेयाक्षरं मन्त्रं महासिद्धिप्रदायकम् ॥

‘एतस्या गायत्री । “ओं तारायै विद्महे मोक्षदायै धीमहि
तन्नो मीले प्रचोदयात्” । इति तारामन्त्रगायत्री ।

कामाख्या चापरा विद्या कामतारा प्रकीर्तिता ।

भोगमोक्षप्रदा देवी शर्वशास्त्रे प्रयुजिता ॥

इति कामतारामन्त्रः । अस्या गायत्री “तद्वैवं ।

“ओं कामाख्यायै विद्महे कुलकौलिन्यै धीमहि तन्नः श्यामि
प्रचोदयात् । इति एकजटाभेदः ।

फडन्तश्च महामन्त्रः सर्वतन्त्रशुभावेहः ।

महाकालप्रिया देवी भोगभोगप्रदायिनी ।

ॐ ह्रीं स्त्रीं फट् ॥ एतस्या गायत्री । “ओं तारकायै विद्महे

महाकालप्रियायै धीमहि तन्नः शक्तिः प्रचोदयात्” ॥ इति

महाकालप्रियागायत्रीमन्त्रः ।

अथ नीलसरस्वत्याः प्रकरणम् ।

ताराद्येकजटामन्त्रो नीलवाण्याः प्रकीर्तितः ।

यस्यास्तु स्मरणात् सम्यग् वागीशत्वं लभेद्भुवम् ॥

अस्या गायत्री । “ओं नीलसरस्वत्यै विद्महे त्र्योतारायै

धीमहि तन्नो देवि प्रचोदयात्” इति ॥

वाग्भवाद्या चैकजटा महानीलसरस्वती ।

अस्याश्च स्मरणात् सद्यः सर्वसिद्धीश्वरी भवेत् ॥

अस्या गायत्री । द्वितीयसन्ध्यायां लिखिता । उग्रतारा-

सन्ध्यायां गायत्री श्रुता ॥

अथ कुङ्कुमाप्रकरणम् ।

कुङ्कुमा विद्या मन्त्रस्तु । सर्वत्र प्रयोगे पद्मावती च ।

लज्जावधूकुर्ववीजप्रयोगः सिद्धिदायकः ।

कुङ्कुमैर्यं समाख्याता सर्वतन्त्रेषु गोपिता ॥

प्रणवं पूर्वमुद्धृत्य पद्मे पद्मे पदं ततः ।

महापद्मे पदं प्रोच्य पद्मावतिपदं ततः ।

माये स्वाहा महामन्त्रप्रयोगः सिद्धिदायकः ॥

“ओं पद्मे पद्मे महापद्मे पद्मावति ! श्रीं ह्रीं स्वाहा”

अत्र शास्त्रे माये इति अवशात्तज्जाह्वयं बोध्यम् । ये तु

सम्बोधनान्तमायाशब्दं वदन्ति ते स्त्रेच्छाः । तारानिगमे

पद्मावतीप्रकरणे ।

तारं पद्मे च पद्मे च महापद्मे ततः परम् ।

पद्मावति ततो मङ्गलादयं व्याजा ततो मनुः ॥
 तारकत्वात् मदा तारा या कासी भव निश्चिता ।
 महयोऽप्याय मन्त्राः स्युः भवन्तम्यागमादिषु ॥
 शक्तिमिहा महाविद्याः मारात् मारतराः स्मृताः ।
 षट्पद्यामसौ नास्ति भूतने मिद्धितो मनुः ॥
 एतामां भवन्मन्त्राणां दधताश्चित्तयाः स्मृताः ।
 पाद्या चैकजटा प्रोक्ता द्वितीया चोपतारका ।
 तृतीया नीलवाणी भ्याद् भोगमोघप्रदा मता ॥

तत्र एकजटामन्त्रोद्गारादेकमुत्तर्णं निश्चितं मन्त्रैषतः ।
 उपपत्तारिणी यस्मादुपतारा प्रकीर्तिता ।
 दत्ता वाक् नीलया यस्मात्तस्मान्नीलमरुतती ॥
 नीलया इत्यत्र लकारपाठस्तु न तदा नीलमरुततीति
 भवति । एतत्तु भ्रान्ता वदन्ति ।

एतामामष्टमन्त्राणां ऋषिच्छन्दानि साधकः । ।
 गृणु चात्र प्रवक्ष्यामि रहस्यं मम सम्यतम् ॥
 नीलाचारादिकं दृष्ट्वा पुरस्करणमेव च ।
 प्रत्येकञ्च प्रवक्ष्यामि षट्मन्त्रय तारके ॥
 अक्षोभ्योऽस्य ऋषिः प्रोक्तो हृदतीच्छन्द एव च ।
 घीर्ज लज्जामनु, प्रोक्तं शक्तिः कूर्चमितीरितम् ॥
 कीलकं निजवीजञ्च अधूवोर्जं सुसिद्धकम् ।
 लक्षसंख्यं लपेन्मन्त्रं फलमूनैर्वने वसन् ॥
 नक्तं ताम्बूलपूर्णास्यः गङ्गिसङ्गकुले रतः ॥
 तत्र शिवेन ब्रह्मानन्दरतं प्रपञ्चितम् ।
 नीलपद्मे च जुहुयात्तदधुरेण त्रयेण च ।
 आद्यामन्त्रे तद्भेदे च सर्ववर्णेष्वयं विधिः ॥
 उपतारामनी वक्तुः । विधिरेव न संशयः ।

नक्षत्रयश्च तद्भेदे पुरश्चरणकर्मसु ॥
 नीलवाणी नीलकण्ठे मन्त्रभेदसमन्विते ।
 लघ्वद्वयं जपेन्मन्त्रं तदा सिद्धिरनुत्तमा ॥
 सर्वतारासु विद्यासु पुरश्चरणकर्मसु ।
 जुहुयाद्गीर्णपद्मे च विल्वपत्रैरभावतः ॥
 ऋषिऋतुस्यैवा वीजं गतिं कीलकमपि च ।
 सर्वत्रैव पृथक् विद्धि नाममन्त्रविभेदतः ॥
 जपमन्त्रे च तारायाः साधने गतिजं कुलम् ।
 योरभायरहस्योक्तं त्यक्त्वा साकारमाप्नुयात् ॥
 एतासां निगमागमप्रचलितं संगृह्य शैवं मतम्
 तारायाः परिपूजनं जपविधिं वीजं तथा तपणम् ।
 मन्त्रेऽस्मिन् विनिवेशितं खलु मया संक्षुल्य तारावचः
 अत्रास्ते कमला कृताञ्चलिपरा वीणाधरा सारदा ॥
 इति श्रीपरमहंसपरिव्रजकाचार्य ब्रह्मानन्दगिरितीर्थ-
 स्वामिकुलावधूतरचिते तारारहस्ये हरगौरी-
 संवादे प्रथमपटले स्रष्ट्यादिपटलः ।

अथ द्वितीयः पटलः ।

तारानिगमादौ कामाख्यामूले च—
 कालोत्तारामन्त्रदाने चक्रचिन्तां करोति यः ।
 प्रायुर्विद्यामोक्षयाधः शूलो विहातृमिर्भवेत् ॥
 यदि भाग्यवशाच्चाय ! ताराविद्या प्रनश्यते ।
 इष्टानिर्धिर्भवेत्तस्य किं मोक्षयाष्टमिदये ॥
 यदि मन्त्रे गुरुः साक्षात् सर्वतन्त्रे स्वयं हरः ।
 न दद्यात् तारकां विद्यां दातुं नैव वदेत् कश्चित् ॥

यदि भाग्यत्रयादयः । कोटिप्रभतपोभवात् ।
 नभेत तारकां विद्यां न भवेत् कल्पपादपः ॥
 गोपनीयो गोपनीयस्तारामन्त्रः सदागिषः ।
 यन्त्रं मन्त्रश्च पटलं स्तोत्रं कवचमेव च ॥
 रहस्यं गुह्यपोदाश्च तारागनिगममेव च ।
 गोपनीयं प्रयत्नेन तारां नैव प्रकाशयेत् ॥
 कुनकर्मरतो यस्तु मन्त्रभावविवर्जितः ।
 मन्त्रे तन्त्रे गुरो विप्रे न तायां वीरभावतः ॥
 एतादृगाय कौन्त्या गठाय न कदाचन ।
 यो ददाति धरं तस्मै दातारश्च शिवाश्रया ।
 अर्घ्यलोभो कामलोभो कर्मलोभो नरः कश्चित् ॥
 ददाति यदि देवेभिः । निरर्थं पतति ध्रुवम् ।
 शिवहा त्रिषु लोकेषु शक्तिहा ब्रह्महा भवेत् ॥
 स एव भ्रष्टः कौन्तेषु कौन्त्यो भ्रष्टो महीतसे ।
 कुलोनाय महिषहाय अहाभक्तिपराय च ॥
 कोलमेवायुतायापि शक्तिमेवारताय च ।
 ताराभक्ताय शिष्टाय सदानन्दाय शून्यदृक् ॥
 एतेभ्यश्च प्रदातव्यं ह्यन्यथा मृत्युमाप्नुयात् ॥
 सद्गुरुं मन्त्रणाक्रान्तं स्वयं लक्ष्मसंयुतः ।
 प्राप्य दोषा प्रकर्त्तव्या ह्यन्यथा निष्कृता क्रिया ॥
 विस्वमूर्ते जगन्नाथे वा पर्वते वा नदीतटे ।
 गुरुगृहे महापीठे सिद्धिपीठे शिवानये ॥
 एकनिष्ठं तडागि वा हृषगून्धगिरालये ।
 दीक्षां कुर्यात् सदा मन्त्री जपश्चापि समाचरेत् ॥
 पञ्चकोशान्तरे यत्र न लिङ्गान्तरमीचते ।
 तत्रैकसिद्धिमाख्यातं भक्तसिद्धिप्रदायकम् ॥

यदि भाग्यवशाद्देवि । गङ्गातीरं प्रलभ्यते ।
 तत्र चेत् क्रियते दीक्षा कोटि कोटि गुणायते ॥
 यत्तेर्द्दीक्षां पितुर्द्दीक्षां दीक्षां मातामहस्य च ।
 सोदरस्य कनिष्ठस्य वैरिपक्षाग्रितस्य च ॥
 विविक्ताग्रमिणो दीक्षां न गृह्णीयात् कदाचन ।
 न पत्नीं दीक्षयेद्भर्ता न पिता दीक्षयेत् सुताम् ।
 न पुत्रश्च तथा ज्येष्ठो कनिष्ठं न च दीक्षयेत् ॥
 दीक्षावृत्तीयदिवसे कृत्वा क्षीरादिकं शुभम् ।
 हविष्यं तद्दिने कार्यमुपवासं परेऽहनि ॥
 गुरोराज्ञां समादाय पुण्यादि स्त्रयमाहरेत् ।
 पञ्च घटांश्च संस्थाप्य तत्र देवान् प्रपूजयेत् ॥
 प्रथमे गणनाथश्च द्वितीये च सदाशिवम् ।
 तृतीये सुन्दरीं देवीं चतुर्थे परदेवताम् ॥
 पञ्चमे सर्वदेवांश्च सर्वजिद्गुरुसत्तमः ।
 स्वस्ति वाच्य ततः कुर्यात् सङ्कल्प विधिपूर्वकम् ।
 मुक्तामाणिक्यवैदूर्य गोमेदान् वज्रविद्रुमी ।
 नीलं मरकतं पद्मरागं पञ्चघटे न्यसेत् ॥
 ततो मूलं सहस्रं प्रजपेत् सद्गुरुः स्त्रयम् ।
 करन्यासं ततः कृत्वा तत्त्रयं ततः परम् ॥
 पुण्याद्यलङ्घनं शिष्यं चन्दनेन प्रलेपयेत् ।
 ततो रत्नादिकुम्भस्यैस्तोत्रैः शिष्यं प्रसिष्य च ॥
 शिष्यशीर्षे ततो हस्तं दत्त्वा चाष्टोत्तरं शतम् ।
 जपेन्नन्त गुरुर्येष्ठः कपोले मूलमुच्चरन् ॥
 ऋषिच्छन्दः कीलकश्च शक्तिबीजमतः परम् ।
 एकदा दक्षिणे कर्णे गायत्रीञ्च त्रिधा जपेत् ॥
 ततो मन्त्रं प्रवक्तव्यं स्त्रीदीक्षा वामतः सकृत् ।

विधिरप दिजातीनां स्त्रीशूद्राणाञ्च वामतः ॥
 ततश्च प्रणमेद्देवि ! श्रीगुरुं सर्वलक्षणम् ।
 स्वयं जप्ता ततो मन्त्रं दक्षिणादोन् समाचरेत् ॥
 तारामन्त्रेषु सर्वेषु चेवा दीक्षा प्रकीर्त्तिता ।
 शिवस्य पूजनं कार्यं पार्थिवस्य न चान्यथा ॥
 सामान्यार्घ्यं प्रकर्त्तव्यमासनादीन् विशेषतः ।
 योनिपीठाद्विष्णुपीठं सिद्धाप्राप्तुमूलकम् ।
 योन्यधःशेषपर्यन्तं विसृज्योक्तरणस्त्रिदम् ॥
 न पूजयेत् पार्थिवं यः शिवसिद्धं सुरेश्वरि ।।
 मान्यपूजाफलं तस्य चण्डालत्वं प्रजायते ॥
 देवध्यानं ततः कृत्वा पुष्पं ग्रीष्मं प्रदापयेत् ।
 मण्यवस्य च पाशस्य कलासंस्थकजापतः ॥
 विष्टं देहं गोधयित्वा भूतगृहिं समाचरेत् ।
 स्वनाभौ दक्षिणं पाणिं वामे पाणी विधाय च ।
 चतुर्विंशतितन्त्रं न सार्द्धं जीवस्य तोलनम् ॥
 प्रदीपकसिक्काकारं सर्वतन्त्रोत्तमं विभुम् ।
 प्रविभिद्याद्विलं चक्रं परब्रह्मणि योजयेत् ॥
 मूलाधाराग्निशिखया सर्वं देहं विदाहयेत् ।
 सर्वरूपं शरीरञ्च पापेन पुरुषेण च ॥
 दक्षनासापुटं धृत्वा कलासंस्थं जपेच्च यः ।
 पूरयित्वा ततो वायुं चतु पष्टिजपेन च ॥
 कुम्भयेत् परमं वायुं ततो द्वाविंशतं जपेत् ।
 रिक्षयेद्दामतो वायुं लिङ्गदेहं विनाशयेत् ॥
 वज्रवीजं जपेद्देवि ! पूर्वसंख्यानुसारतः ।
 सर्वं भस्ममयं ध्यात्वा ततो भस्मविरचनम् ॥
 पृथ्वीवीजं ततो जप्ता क्लृप्तया प्रापयेत्तनुम् ।

महेविष्णुः स्वयं साक्षादित्येवं ज्ञानसंकुलः ॥

पुनश्च चन्द्रबीजेन चतुःषष्टिजपेन च ।

स्थिरौकृत्य निजं देहं कुम्भयेदायुमण्डलम् ॥

द्वाविंशदारुणप्रपादघृतेन विरेचयेत् ।

साधयेत् परया भक्त्या दिव्यरूपं मनोहरम् ॥

भाले चन्द्रश्च संभाव्य विभूतिं परिधारयेत् ।

वामहस्ते समानीय पयश्च शुष्कभस्मकम् ॥

यज्ञभस्मसमायोगं हृषभस्मानि कारयेत् ॥

प्रजपेत्तत्र मन्त्रश्च शिवस्यापि पङ्कजरम् ।

शूद्रः पञ्चाक्षरं जप्त्वा प्रिये ! षोडशसंख्यकम् ॥

पठेत्तत्र महादेवि ! मन्त्रमेतदयं पुनः ।

ओं अग्निरिति भस्मजलमिति भस्म सर्वहरं परम् । भस्म

मे चक्षुःपोन्द्रियाणि भस्मानि दध्यात् शान्मर्षं पशुपाशवि-

मोचणाय ।

ओं भस्मरूपं परब्रह्म परा शक्तिरितीरिता ।

भस्म ज्ञेयं परं ज्ञानं परं तत्त्वस्वरूपकम् ॥

परमानन्दं भस्म ज्ञानकल्पे व्यवस्थितम् ।

विधारयामि तद्भस्म पशुपाशविमुक्तये ॥

सतश्च ब्रह्मणे गद्यं मन्त्रं तस्य पङ्कजरम् ।

शूद्रः पञ्चाक्षरं मन्त्रं पठित्वा धारयेत् सदा ॥

ऋगमुद्रां समासाद्य ललाटे विभृयाच्छुभम् ।

भूलेन प्रणवेनापि प्राणायामं समाचरेत् ॥

कनिष्ठानामिकाङ्गुष्ठैर्यन्त्रासापुटधारणम् ।

प्राणायामः स विज्ञेयः पूरकैः कुम्भरेचकैः ॥

कलावतुष्टयं तस्य दिगुणेन विरेचयेत् ।

क्रमात् क्रमात् त्वयं कृत्वा मानसेनापि पूजयेत् ॥

ज्ञानिनानपि सिद्धिः स्वाध्यासमेतत् समाचरेत् ।
 पशुपतये नमः शीघ्रं, सुखे च हरये नमः ॥
 कण्ठे श्रीनीलकण्ठाय रुद्राय चोरसि न्यसेत् ।
 कपाले धूम्रनेत्राय मूले श्रीगणवे नमः ॥
 पादयोर्भरवायैव शिवाय दक्षबाहुतः ।
 कलाय वामबाहौ च वृद्धे ज्ञानाय एव च ॥
 क्रोधाय सर्वगात्रेषु विन्ध्यसेष्विव पूजने ।
 पङ्दीर्घभाजा चीजेन कुर्व्यादथ यडङ्गकम् ॥
 कराङ्गश्च तथा न्यस्य दग्धिं दग्धमनश्चरेत् ॥
 हराय नम उच्चार्य च दक्षे वाहरेत् गच्छिः ॥
 महीश्वरचतुर्थ्यन्तं नमोऽन्तं गठनश्चरेत् ।
 शूलपाणि दक्षोच्चार्य सुप्रतिष्ठो भव स्वयम् ॥
 प्रतिष्ठाप्य ततः सिद्धे दत्त्वावाह्यं प्रपूजयेत् ॥
 पादमर्घ्यं च गन्धं पुष्पं धूपं च दीपकम् ।
 नैवेद्यादीनि दत्त्वा च पूजयेत् परमेश्वरम् ॥
 मोचाफलं सहस्रं च शिवलिङ्गे ददाति यः ।
 तस्य पूजां महादेवि । शृण्वामि प्रयतात्मनः ॥
 तस्य सिद्धिर्भवेद्देवि ! नियता सफला सदा ॥
 पुरःस्थित्वा मूलमग्नौ जपेद्दशसहस्रकम् ।
 पशुपतये नम इति लिङ्गं संस्थापयेद् बुधः ।
 विश्वपत्रस्य माहात्म्यं वक्तुं कः शक्त एव हि ।
 विश्वपत्रैर्विना देवि ! लिङ्गपूजा तु निष्फला ॥
 पूजयेत् परया भक्त्या चाष्टमूर्तिं शिवस्य च ।
 आग्नेयान्तां प्रपूज्याय वेद्यां लिङ्गे शिवं यजेत् ॥
 लिङ्गवेदी भवेद्देवी लिङ्गं साध्याग्नेश्वरः ।
 तयोश्च पूजनात् स्वातां देवीदेवी सुपूजितौ ॥

श्रीं सर्वाय चित्तिमूर्त्तये नमः, श्रीं भवाय जलमूर्त्तये नमः,
श्रीं रुद्राय अग्निमूर्त्तये नमः, श्रीं उग्राय वायुमूर्त्तये नमः,
श्रीं भीमाय आकाशमूर्त्तये नमः, श्रीं पञ्चपतये यजमानमूर्त्तये
नमः, श्रीं महादेवाय सोममूर्त्तये नमः, श्रीं ईशानाय सूर्य-
मूर्त्तये नमः । इत्यनेनाष्टमूर्त्तीः पूजयेत् ।

पुष्पाञ्जलित्रयं देवि ! शङ्कराय निवेदयेत् ।

स पूजाफलमाप्नोति नान्यथा सत्तपूजनात् ॥

ततो मूलं प्रजप्त्य देवि ! चाष्टोत्तरं यतन् ।

सजलैर्विष्यपत्रैश्च जपन् लिङ्गे समर्पयेत् ॥

श्रीं गुह्यातिगुह्यगोप्ता त्वं मृष्टापाशमृकतं जपम् ।

सिद्धिर्भवतु मे देव ! त्वत्प्रसादाकहेश्वर ! ॥

महेश्वर इत्यत्र त्वयि स्थिते इति क्वचित् पाठः ।

स्तोत्रञ्च सिद्धार्चनचन्द्रिकादायतुसन्धेयं कवचञ्च । ततो

मुखवाद्यादिकञ्चरेत् ।

संपूज्य पार्थिवं लिङ्गं मुखवाद्यं चरेत्तु यः ।

शिवसायुज्यमाप्नोति तथा करतलध्वनिम् ॥

अर्घं प्रदक्षिणं कृत्वा प्रणमेत् पार्वतीश्वरम् ।

यान्म्याद्य गच्छेत् कौबिरीं पुनस्तत्रागतिश्चरेत् ॥

पृष्ठे हस्तं समादाय मञ्ज्वां जानुद्वयं तथा ।

शीर्षावनामं दत्त्वा तु चार्द्धचन्द्राकृतिर्भवेत् ॥

यो दद्यात् सखिदापात्रं शङ्कराय महेश्वरि ! ।

अश्वमेधकृतं पुण्यं पात्रे शैकेन जायते ।

हादस्यां शङ्करं देवि ! लिङ्गं दृष्ट्वा तु पार्थिवम् ।

सखिदापात्रमादाय सर्वं दद्यात् कृताञ्जलिः ॥

नार्चयेच्छङ्करस्यापि लिङ्गं यस्तु नरः क्वचित् ।

न विष्णुभक्तः शाक्तो वा न शैवः स नराधमः ॥

मृत्युगीतवाद्यनामोच्चारणेन शिवं भक्तोच्च संसारमुखा
चमस्वेति विस्तृत्य ध्यानं मन्त्रकुर्यात् ।

हरस्य पार्थिवं निह्णं पूजयित्वा नरो यदि ।

जले मंथ्यापयेद्देवि । न दरिद्री भवेद् भुवम् ॥

पूजयित्वा तु यो निह्णं पार्वतोप्रियमुत्तमम् ।

स्थापयेद्भुवि रोह्रे च दन्दगुरूं प्रयाति सः ॥

शिवनिह्णं पूजयित्वा भूमौ मंथापयेत् किञ्च ।

अथवा म्थापयेत्तोये दन्दगुरूं त्रजेश्वरः ॥

यत्र यत्र नरकवृत्तिस्तत् सुधीभिर्न कार्यम् । दग्दिग्भि-
भवश्च न कार्यम् । किन्तु महालिङ्गेश्वरतन्त्रे उभयत्र दोषत्रय-
यात् । दन्दगुरूं त्रजेश्वरः इति श्रवणाच्च । भूमौ मंथापनं
कार्यं तदभावे जले वा क्षिपेत् । गन्धुं भागीरथीजम् विना
न जले कपोदके पूजयेत् ।

न जले पूजयेच्छुभं भागीरथीजम् विना ॥ इति यामले ।

त्रिपुरानन्देन मदगुरुणा ध्याय्यातम् । पूजने गङ्गाजले
वित्त्वपचादिभिर्विनापि न च सामान्यजले । जले सामान्य-
जले न स्थापयेत् । सुद्रादयनादिभिर्न पूजयेदित्यर्थः । तथा
तारानिगमि महालिङ्गेश्वरतन्त्रे च ।

पार्थिवं नार्चयित्वा तु कालीं ताराञ्च सुन्दरीम् ।

अर्चयेद् यस्त्रिलोकस्वः स गच्छेदयमयातनाम् ॥

एतेनादौ महाविद्यां पूजयित्वा शिवपूजां वदन्ति, तत्र
लिङ्गाचनचन्द्रिकायाम् ।

महाविद्यां पूजयित्वा शिवपूजां समाचरेत् ।

अन्यथाकरणादेवि । न पूजाफलमाप्नुयात् ॥

इति महाविद्यानां प्रथमायें शिववाक्यम् । तथाच त्रिपुराकल्पे ।

यावन्न पूजयेज्जिह्णं पार्थिवं साधकाधमः ।

तस्य पूजां न गृह्णाति सुन्दरो तारकामिता ॥
इति ब्रह्मानन्दपरमहंसपरिव्राजकाचार्यतीर्थावधूतविरचिते
तारारहस्ये द्वितीये पटले शिवलिङ्गपूजनपटलः ।

शक्तिसारे—

प्रातःकाल्यं चरेदादौ प्रातःसन्ध्यां ततःपरम् ।
ततः ज्ञानं विधायाय सन्ध्यां माध्याह्निकीं तथा ॥
शिवपूजां ततः कुर्यात् तथान्तर्यजनं शिव ।।
ततः पूजा विधातव्या ततो होमं समाचरेत् ॥
वलिं दद्यात्ततो दैव्यं होमं कुर्यात्ततःपरम् ।
भोगं दत्त्वा महादेव्यै सायंसन्ध्यां समाचरेत् ॥
ततो योगो विधातव्यस्ततः साधनमुत्तमम् ।
एवं प्रकारमासाद्य तारकां साधयेद् यदि ॥
तदा सिद्धिमवाप्नोति नान्यथा कल्पकोटिभिः ॥
स्तवश्च कवचञ्चापि सहस्राख्यं पठेत्ततः ।
प्रपठेत् साधकयेष्टस्त्रिसन्ध्यं कार्यसिद्धये ।
एतेन शिवपूजान्तर्यजनस्य कर्त्तव्यत्वं तदेव लिख्यते ।

तारारहस्ये निगमि च—

न पूजाफलमाप्नोति विनान्तर्यजनं शिव ।।

तस्मादर्चनतः पूर्वमन्तर्यागं समाचरेत् ॥

तथाचैकजटापत्रे—

स्वकीयहृदये ध्यायेत् सुधासागरमुत्तमम् ।

रत्नदीपञ्च तन्मध्ये सुवर्णबालुकामयम् ॥

पारिजातवनं तत्र रत्नानाञ्चापि मन्दिरम् ।

श्मशानं तत्र संचिन्त्य तत्र कल्पश्रुमं सरेत् ॥

तन्मध्ये मणिपीठञ्च नानामणिविभूषितम् ।

चतुर्दिक्षु श्वैर्मुण्डैश्चिताङ्गारास्त्रिभूषितम् ।
 विभाव्य यन्नतो मन्वी तत्त्वदीपे वसेत् स्वयम् ।
 ब्रह्मरन्ध्रे सदा ध्यायेन्महादेवं जगद्गुरुम् ॥
 तस्य वामस्थितां देवीं तारां तारस्वरूपिणीम् ।
 विभाव्य प्रणमेद्दिवा प्रातः कृतिरितोरिता ॥
 ब्रह्मरन्ध्रे विन्दुरूपं पुष्करं तीर्थमुत्तमम् ।
 प्रकुर्यात् साधकस्तत्र ज्ञानं सर्वमलापहम् ॥
 बधूबीजस्वरूपे च शिवतीर्थे हृदि न्यसेत् ।
 मध्ये भुपुत्रानाद्यां तु स्नायात् साधकसत्तमः ॥

इति ज्ञानम् ।

स्वकीयहृदये ध्यायेत् सिंहासनमनन्तधीः ।
 तत्र संभाव्यते शय्या ज्ञानानन्दस्वरूपिणी ॥
 शिवं तत्र विभाव्याय सर्वालङ्कारभूषितम् ।
 दिग्म्बरं महाकायमुत्कर्त्त कामभावतः ॥
 शय्यायामूर्ध्वं लिङ्गञ्च भावयेत् साधनामणीः ।
 भावयेच्च ततो देवीममृतानन्दरूपिणीम् ॥
 तत्तत्काञ्चनवर्णाभां नानालङ्कारभूषिताम् ।
 पारिजातान्वितां देव्याः कवरीं परिभावयेत् ॥
 त्रिसन्ध्यं मन्थ्या कर्त्तव्या मन्त्रसिद्धिमभीक्ष्णता ।
 माता कामेश्वरो देवी पिता कामेश्वरः शिवः ।
 त्रिदावान् भावयित्वा च षष्टिर्द्वैतेश्वरो भवेत् ॥

इति सन्ध्या ।

सर्वतेजोमयीं देवीं शिवशक्तिं यथात्मिकाम् ।
 ज्वलत्सूर्याग्निचन्द्राभां तद्विष्णोः सप्तमप्रभाम् ॥
 भावयेत् साधको यस्तु ध्यानयोगेन निश्चलः ।
 इति ध्यानं विधातव्यं साधकैर्मन्त्रसिद्धये ॥ इति ध्यानम् ।

ब्रह्मरभ्यचन्द्रपात्रात्तर्पयेत्तारिणीं पराम् ।
 तत्रस्थसूर्यपात्रेण चाप्य' दद्यान्मनोहरम् ॥
 दया ज्ञानं जमा पुष्पां पुष्पमिन्द्रियनिग्रहम् ।
 ज्ञानदानं पुष्पपुष्पमहिंसापुष्पमुत्तमम् ॥
 आचारपुष्पं मे देवि ! स्वयम्पूष्पमुत्तमम् ।
 ज्ञानन्दपुष्पं दातव्यं पुष्पञ्च साधकार्धनम् ॥
 दशपुष्पं यः प्रदद्यात् स गच्छेत्तारकापदम् ।
 त्रिलोकस्थशुभद्रव्यैः पूजयेत् साधकोत्तमः ॥
 तत्त्वं दद्यात्तारकायै मन्त्र्यमांससमन्वितम् ।
 तदा सिद्धिमवाप्नोति न जपान्न कुलार्चनात् ॥ इति पूजा
 प्रजपेद्वर्णमालाभिर्न्यासपूर्वं कुलेश्वरः ।
 हृत्पद्मे षोडशारक्षं विन्यसेत् षोडशस्वरम् ॥
 पूर्वादितः समारभ्य वज्रिकोणान्तपद्मतः ।
 आधारि विन्यसेद्विद्वान् ककारादिचतुष्टयम् ॥
 पश्चिमादिदले न्यस्य चोत्तरान्तं सुसाधकः ।
 लिङ्गमूले न्यसेत् पद्मे षड्दले चोत्तरक्रमात् ॥
 ङकारादिअकारान्तं षड्वर्णं साधकोत्तमः ।
 नाभिमूले न्यसेद्वर्णं टादिठान्तं मनोहरम् ॥
 दक्षिणादिक्रमाद्यस्य वर्णरूपान्महामनून् ।
 विन्यसेत्तालुमूले च चतुर्दशदलान्विते ॥
 धकारादिसकारान्तमिन्द्रवर्णं न्यसेद्वबुधः ।
 ललाटे च भ्रुवोर्मध्ये हृत्तौ वर्णौ न्यसेत् सदा ॥
 आदौ दक्षे तथा वामे शुक्लपत्रे सुनियतम् ।
 द्वादशार्णं न्यसेद्विद्वान् कादिठान्तान् सुसिद्धये ॥
 ङकारादिविसर्गान्तान् सहस्रारि न्यसेत् सदा ।
 एवञ्जान्तर्मातृकाणां विना न्यासेन पार्वति ! ॥

अन्तःपूजां चरेदयस्तु स गच्छेत् यमसादनम् ॥

इति मातृकान्त्यासे कृत्वा वर्णमालया जपेत् ।

अकारादिचकारान्तं ह्रस्ववर्णं च मध्यतः ।

नादविन्दुसमायुक्तं वर्णान्ते प्रजपेन्ननुम् ।

अतुलोमविबोमेन जपेदष्टोत्तर शतम् ।

उ ऊं उ टु तु पु यु श्र अष्टवर्गेषु संजपेत् ॥

उ अष्टवर्गः षोडशस्वरवर्णः । कु कवर्गः, खु खवर्गः, टु टवर्गः
तु तवर्गः, पु पवर्गः, शु यवर्गश्चतुर्वर्णः, श्र श्रवर्गः अष्टवर्णः ।

तारार्यवे—

नादविन्दुसमोपेतं सर्ववर्णं व्यवस्थितम् ।

स्त्रीशूद्रयोरेतदेव नादविन्दुविवर्जितम् ॥

नादविन्दुसमायुक्तं जप्ये न्यासे च मोक्षदम् ॥

एतेन मोक्षयवणात् सर्ववर्णानामर्हचन्द्रखण्डभूयितवर्ण-
जपे न्यासे चाधिकारः । स्त्रीशूद्रयोस्तु विसर्गोकारविन्दूनां न
चन्द्रखण्डयोगः । तथा च तारासारे ।

नियष्टं न चरेद्वर्णं जपे न्यासे च शून्यधृक् ।

अन्यथाकरणाकृष्टी मरकं याति निश्चितम् ॥

स्वकोयद्वदये ध्यायेद् योनिमण्डलमुत्तमम् ।

राजभिय समोपेतं त्रिकोणं सर्ववर्णकम् ॥

कामान्यायोनिं संभाव्य नीलपद्ममनुसारन् ।

कुनेत् षोडशवारश्च एतेर्निहोहवैर्धिया ॥

ततः प्रदक्षिणं कुर्यान्मानसेन शिवां वयम् ।

इत्यन्तर्यजनं मूढोऽज्ञत्वा यः पूजयेत् पराम् ।

न पुत्राफलमाप्नोति तारायाः कोटिजन्मवः ॥

इत्यन्तर्यजनम् ।

अथोपतारान्तर्यागः ।

अथोपतारकायाश्च अन्तर्यागं वदाम्यहम् ।
 स्वकीये हृदये ध्यायेत् सुधासागरमुत्तमम् ॥
 हृत्पद्मे षोडशारे च तर्पयेदुपतारिणीम् ।
 दले दले महादेवीं मूलमन्त्रमनुस्मरन् ॥
 तस्या योनो हुनेदक्षः । मन्त्रेणानेन साम्प्रतम् ।
 श्रीं नाभिचैतन्यरूपाम्बौ हविषा मनसा सुचा ॥
 सुपुष्पावर्त्मना नित्यमक्षहृत्तिर्जुहोम्यहम् ।
 प्रकाशकाशहस्ताभ्यामवलम्ब्योन्मना सुचा ॥
 धर्माधर्मकलाखे हृत्पूर्णपङ्क्तौ शुद्धोम्यहम् ॥
 ततश्च वर्णमालाभिर्जपेदष्टोत्तरं शतम् ।
 प्रदक्षिणीकृत्य ततः प्रणिपत्य सुखश्चरेत् ॥

इत्युपतारान्तर्यजनम् ।

स्वकीये हृदये ध्यायेत् सारदां नीलरूपिणीम् ।
 प्रत्यालौढपदां देवीं व्याघ्रचर्मावृतां कटौ ॥
 हास्यवक्त्रा महाघोरां यजेन्नीलमरसतीम् ।
 विपरीतरताशक्तां वागीशत्वप्रदायिनीम् ॥
 प्राययित्वा सुधाधारं मत्स्यमांससमन्विताम् ।
 चसकेन ददेद्वक्त्रे चासवं मांसमयुतम् ॥
 महाहृदि परं ध्यायेन्नीलवार्णीं सुरेश्वरीम् ।
 आसवोन्मत्तहृदया शिववक्त्रे पुनः पुनः ॥
 पपात वातयोगेन चुम्बनञ्च करोति हि ।
 पादपद्मं महादेवि ! विष्टव्यं त्रिजहस्ततः ॥
 उत्थाय तारिणीवक्त्रं स चुम्बति पुनः पुनः ।
 तस्य वक्त्रे प्रदद्याच्च मत्स्यं दध्मं महासवम् ॥
 दुग्धमत्स्यं दध्ममांसं शोणितं पशुदेहतः ।

शूकरस्थोष्ठमांसञ्च भगलिङ्गासृतं तथा ॥
 दद्यान्नीलसरस्वत्यै चोच्छिष्टं हरवक्त्रके ॥
 पुनः पुनः पूजयित्वा पूजयेद्दर्शनालया ॥
 इत्यन्तर्यजनं प्रोक्तं नीलवाण्याः सुगोभनम् ॥
 योऽर्चयेत् परया भक्त्या हस्ते तस्य सदा वसेत् ।
 सर्वसिद्धिर्नृणां देवि ! वक्त्रे वाणी वसेत् भुवम् ।
 दिवारात्रौ कुलाचारि चैवं यस्तु विभावयेत् ।
 तस्य भोगश्च मोक्षश्च वाञ्छासिद्धिः करि वसेत् ॥

इति नीलसरस्वत्या अन्तर्यजनम् ।

अथ एकजटामन्त्रीद्वारः ।

ब्राह्मणैतरवर्णानां षट्कोणं कर्णिकागतम् ।
 ब्राह्मणानां सदा लेख्यं त्रिकोणं कर्णिकागतम् ॥
 मध्ये कूर्चं लिखेद्विद्वान् वृत्तद्वयमतः परम् ।
 ततयाष्टदलं लेख्यं चतुर्विंशतसमन्वितम् ॥
 पूर्वं लज्जा बधूर्दक्षे उत्तरे फः प्रकीर्तितः ।
 पश्चिमे टं समाख्यातं कोणे च रेणुकायुतम् ॥
 चतुरस्रं चतुर्द्वारं लिखेद्वयम् सुगोभनम् ॥
 एवं यन्त्रं परित्यज्य भिषग्वन्त्रे प्रपूजयेत् ।
 तस्यै दत्त्वा रूपां शार्पं देवी याति हरें प्रति ।
 अस्या भेदेन ताराया वक्ष्यामि तदनन्तरम् ।
 त्रिकोणश्च विहृत्तश्च लिखेद्यापि चतुर्दलम् ॥
 ततयाष्टदलं लेख्यं द्विद्वन्तं तदनन्तरम् ।
 चतुरस्रं चतुर्द्वारं कामताराप्रपूजने ॥

एतामां धारणयन्त्रं वया—

त्रिकोणं साधकायश्च षट्कोणं तदनन्तरम् ।
 लिखेदष्टदलं पद्मं षोडशस्वरसंयुतम् ॥

पञ्चावस्थाश्च मन्त्रेण सप्तवर्णेन वेष्टयेत् ।
चतुरस्रं चतुर्द्वारं कोणे वज्रसमन्वितम् । इति ।

अथोद्यतारायन्त्रम् ।

भवकोणं लिखेदादौ पञ्चपञ्चसमन्वितम् ।
द्विहत्तं द्विगुणं पञ्चं सर्वत्र रेणुभूषितम् ॥
चतुरस्रं चतुर्द्वारमुद्यताराप्रपूजने ।

षट्कोणञ्च चतुष्कोणं पञ्चहत्तसमन्वितम् ॥
लिखेदष्टदलं पञ्चं चतुरस्रादिकं तथा ।
चतुर्द्वारं विन्दुसंयुक्तं षट्कोणं तदनन्तरम् ।
लिखेदष्टदलं पञ्चं भूगृहं तदनन्तरम् ॥

अथ नीलतारिणीयन्त्रम् ।

त्रिविकोणं समं लेख्यं मध्ये विन्दुसमन्वितम् ।
द्विहत्तं षड्दलं विद्धि त्रिहत्तं द्वादशं दलम् ॥
पुनर्वृत्तत्रयं लेख्यं चतुर्द्वारात्मकं गृहम् ।
द्विविकोणञ्च षट्कोणं हत्तं चाष्टदलं तथा ॥
पुनर्वृत्तं कलापत्रं चतुर्द्वारात्मकं गृहम् ।
साधारणयन्त्रमेकजटाप्रकरणोक्तं सर्वत्र इति नरयन्त्रीद्वारः ।

अथ यन्त्रसंस्कारः ।

तारानिगमे—

ताम्रपात्रे कपाले वा श्मशाने काष्ठनिर्मिते ।
स्वर्णे रौप्येऽथवा लोहे यन्त्रं कुर्याद्विधानतः ॥

संस्कारस्य नित्यताभाह तारासारे—

असंस्कृते तु ये यन्त्रे पूजयन्ति नराधमाः ।
पुण्यघ्नानसृतेहीनाः साधने सिद्धयः कथम् ? ॥
यन्त्रं लिखित्वा ये पूजां न कुर्वन्ति दिने दिने ।
तेषां पूजां न गृह्णन्ति देवाः सिद्धिः कथं भवेत् ? ॥

तत्रैव । यन्त्रस्य लेखनेऽशक्तः पुष्पयन्त्रे प्रपूजयेत् ।

अपरायां जवायाश्च द्रोणे च करवीरके ॥

गौरीपट्टे शिवस्यापि तत्त्वपात्रेऽथवा पुनः ।

अभावे सर्वयन्त्राणां शालग्रामे जलेऽर्चयेत् ॥

सुमर्त्यां भववर्णाय तदयन्त्रे च प्रपूजयेत् ।

शालग्रामेतरं यन्त्रं मस्यते शूद्रयोपितः ॥

गौरीपट्टेऽतुः पूजायां पापाणादौ न पार्थिवे ॥

तथा गक्तियामले—

पार्थिवे योनिवेद्यास्तु पूजने रणुनाशकम् ।

पथ्यते नरके घोरे न मोक्षः क्षोटिजन्मतः ॥ इति ॥

रक्तासनस्थितो धीरः कामाख्यामुख एव च ।

लिखेदष्टदन्तं यन्त्रं कुटुम्बेन सुसिद्धये ॥

तत्र संस्थापयेद् यन्त्रं पञ्चमन्त्रेण सेचयेत् ।

वीक्षणं मूलमन्त्रेण अस्त्रेण पुष्पताडनम् ॥

मूलेन निक्षिपेद्विन्दून् सेपयेच्चन्दनेन च ।

गन्धपुष्पाक्षतैर्यन्त्रं समभ्यर्च्य विलोकयेत् ॥

श्रीं यन्त्रराजाय विद्महे सर्वाधाराय धीमहि तन्नो भक्त

प्रचोदयात् ।

एतया वापि गायत्र्या शतैस्तमभिमन्त्रयेत् ॥

देवताभायमामाद्य मूलमन्त्रशतं जपेत् ।

प्रतिष्ठोक्तक्रमेणापि प्रतिष्ठाप्य निरीक्षयेत् ॥

गायत्र्या देवतायास्तु शतं तमभिमन्त्रयेत् ।

देवीं तत्र समावाह्य दशमूलेन मन्त्रयेत् ॥

पुष्पाञ्जल्यष्टकं दत्त्वा क्षोपचारैश्च पूजयेत् ।

कलाभिर्दशभिर्वापि पञ्चभिर्वाप्यशक्तितः ॥

तर्पणन्तु तमः कृत्वा शतमष्टोत्तरं हुनेत् ।

हीमकर्मस्थशक्तचेदु द्विगुणं जपमाचरेत् ॥
 प्रणम्य धार्यं तदुयन्त्रं सदा सद्भावसिद्धये ।
 गुरुणा कारयेद्वापि स्वयं वापि विशोधयेत् ॥
 ब्राह्मणानां क्षत्रियाणां वैश्यानां हरसुन्दरि ! ।
 योषितामपि शूद्राणां चाधिकारोऽत्र सद्बोधौ ॥
 सर्वत्र होमे पूजायां संस्कारे वालकस्य च ।
 प्रयोगे यत्र संगुहो सजः संस्कारकर्मणि ।
 शवानाञ्च चितानाञ्च लतानाञ्चायि साधने ।
 लज्जा तु प्रणवस्थाने कुं वोजं धड्डियज्ञभा ।
 सेतुस्थाने कूर्चवोजं षोढायां कामपौनकम् ।
 स्वर्गमोक्षप्रदं विद्धि सर्वत्र शूद्रयोषितः ॥
 इति श्रीब्रह्मानन्दपरमहंसपरिव्राजकावधूतविरचिते
 तारारहस्ये द्वितीयः पटले यन्त्रसंस्कारः ।

अथ मालाप्रकरणम् । तारानिमग्नै—

भृङ्गपालस्य खण्डेन रचिता अपमालिका ।
 महाशङ्खमयी माला चकक्षात् सिद्धिदा मृता ॥
 दन्तजैर्वा प्रकर्त्तव्या तथा चाङ्गुलिपर्वभिः ।
 काली तारा महाविद्या यन्त्रे तिष्ठत्यतन्द्रिता ॥
 अभावे स्फाटिकी माला महाशङ्खस्य शङ्कर ! ।
 शोधयित्वा जपेन्मन्त्रं सर्वकामार्थसिद्धये ॥
 महाशङ्खजपादस्य ! चकक्षात् सिद्धिभाम् भवेत् ।
 भन्तसिद्धिः स्फाटिके स्यादुदात्ते सर्वसिद्धिभाक् ॥
 कुशप्रन्यः शान्तिके स्यात् खरदन्ता च भारणे ।
 उच्चाटने चाश्वदन्ता वक्ष्ये प्रवालमालिका ।
 विदायाञ्च धने चापि स्त्रियामाकर्षणे तथा ।

शत्रूणां शत्रुभने वापि माला रौप्यमयी तथा ॥

संस्कारे नित्यतामाह—

यद्यासंस्कृतमालाभिर्मन्त्रं जपति मानवः ।
तस्मै दत्त्वा रूपा शायं देवी याति हरं प्रति ॥
त्रिकोणं संलिखेद्भूमौ मालां तत्र निष्ठापयेत् ।
देवप्रतिष्ठामन्त्रेण तत्र देवीं प्रतिष्ठयेत् ।
संस्कृत्य तत्त्वं तेनैव सहस्रविन्दुकं धिपेत् ॥
सिन्दूरकरवीराद्यैः पूजयेत्तारिणीं पराम् ।
तुलसीगोमयासृष्टां गङ्गासृष्टाञ्च मालिकाम् ॥
गोपयेद्दुह्यद्वेन गुरोरपि न दर्शयेत् ।
अपमृत्युगतस्यापि चास्य विप्रेतरस्य च ।
स्त्रीकर्णवेधे देवेशि चास्य चादाय यत्नतः ।
धमन्त्या श्रययेन्मालां रक्तसूत्रेण वा पुनः ॥

इति महाशङ्खमाला ।

अथ सामान्यमाला ।

मारणे पञ्चदशकमष्टादश सदोषटे ।
अष्टाविंशतिमालाभिर्वश्येऽप्याकर्षणे तथा ॥
धनार्थं त्रिंशता जप्यं सिद्धौ स्यात् पञ्चविंशतिः ।
एकपञ्चाशन्मनुभिः सर्वसिद्धिमवाप्नुयात् ॥
ब्राह्मणी कन्यका या तु धनूदा स्यात् कलेवरैः ।
कृतसूत्रैश्च कर्त्तव्यं स्रजं सर्वसुखावहम् ॥
शान्तौ कार्पाससूत्रं स्यात् सिद्धौ स्यादक्षसूत्रकम् ।
ज्ञानसूत्रं पर्णरूपे कृष्णसूत्रन्तु मारणे ॥
आकर्षणे नीलसूत्रं धमनी सर्वसिद्धिदा ।
त्रिगुणं त्रिगुणीकृत्य दृढरज्जुसमन्वितम् ॥
सार्धदयावेष्टनेन यन्त्रिं कुर्यादयथा दृढम् ।

ब्रह्मप्रत्ययुतां कुर्यादप्रत्विं वापि त्रिवेष्टिताम् ॥

अथवा ग्रन्थिकं तत्र दृढरज्जुसमन्वितम् ।

एषा पुण्यमयी भाला सर्वसिद्धिप्रदा मता ॥

अथ शोधनम् ।

अश्वत्थपत्रनवकैः पञ्चाकारन्तु कारयेत् ।

तन्मध्ये स्थापयेन्भालां मातृकामूलसुधरन् ॥

क्षालयेत् पञ्चगव्येन वामदेवेन चर्पयेत् ॥

वामदेवस्तु महाकुसार्णवे—ओं वामदेवाय सर्वसिद्धी-
श्वराय सर्वपापहराय सर्वमालिकेश्वराय ओं हुं ओं ऐं ह्रूं फट्
इत्यनेन चन्दनकुङ्कुमगोरोचनादिभिर्वर्षयेत् ।

तत्त्वाग्नेर्न तु नेतव्यो वामदेवस्तु वैदिकः ।

कुलाचारविहीनानां न वेदाः फलदायकाः ॥

ओं लज्जा तु सुभगा चैव यागभवा काम एव च ॥

एतेन बोधनं कुर्यात्तारामन्त्रमुसिहये ॥ इति वीक्षयेत् ।

ततः शताभिमन्त्रितं मूलेन कुर्यात् । ततो मातृकावर्णैः

प्रत्येकदिन्दुं निक्षिपेत् प्रतिमासु मूलेन देवीं तर्पयेत् ।

मूलेन स्थापयेन्भालां कुङ्कुमेनापि लेपयेत् ।

चर्पयेद्विधिवोधेन कामवीजेन पूजयेत् ॥

ततश्च मूलमन्त्रं हि मालोपरि शतं जपेत् ।

तत्र देवीं प्रतिष्ठोक्तविधिना प्रतिष्ठापयेत् ॥

तत आवाहनमुद्राभिरावाहयेत् । ततः षोडशोपचारैः

षष्ठोपचारैर्वा पूजयेत् । तत अष्टोत्तरशतं हुनेत् । तदगस्तौ

द्विगुणजपः । ततः सप्तप्रदक्षिणं कृत्वा आश्वाधानं कृत्वा

कराङ्गपङ्कज्यासौ चित्तम्य भालां शिरसि संवेष्ट्य शोपयेत् ।

मुखे मुखन्तु संयोज्य पुच्छे पुच्छं नियोजयेत् ।

मुखतः प्रजपेन्मन्त्रौ पुच्छतो न कदाचन ॥

पुच्छतः प्रजपित्वा तु शोकदुःखमयादिकम् ।
 कृताञ्जलिर्यस्य देवी तस्यापि नरकं किल ॥
 न सद्रतिर्न वै सिद्धिर्विघ्नस्तस्य सदा भवेत् ।
 शब्दे जाते भवेद्रोगो धूननं बहुदुःखदम् ।
 हेलनात् सिद्धिहानिः म्याप्तस्माद्यत्रपरो भवेत् ॥
 इति मालार्चस्कारः ।

अथ होमः ।

प्रागथा उदगमाय तिस्रो रेखा विलेखयेत् ।
 तन्मध्ये च चतुःकोष्ठं सेपं कुर्याद्विधानतः ।
 त्रिकोणमादौ सिध्याय मध्ये ललासमन्वितम् ।
 हस्तं ततश्च पट्कोणं कोणवच्चतुष्टयम् ॥
 गजकुम्भं बाह्यकोणे द्वारे योनिद्वयं द्वयम् ।
 अष्टयोनियुतं चक्रं गजकुम्भचतुष्टयम् ॥
 एवं 'कुण्डं' स्फण्डिलं वा कृत्वा देवीं विभावयेत् ।
 अग्नौ प्रपूजयेद्विष्णुं ऐशान्यां शूलधारिणम् ॥
 वायव्यां चापि ब्रह्माणे नैऋत्यामिन्द्रमेव च ।
 लक्ष्मीं सरस्वतीं पूर्वे ह्ये त्रिकोणे प्रपूजयेत् ॥
 शचीं कृष्णां चोत्तरस्यां व्याधां गङ्गाञ्च पश्चिमे ।
 दुर्गां देवीञ्च त्रिपुरां दक्षिणस्यां प्रपूजयेत् ॥
 प्रागग्रेषु यजेद्देवान् सुकुन्देभ्यः पुरन्दरान् ।
 यजेद्देव्योत्तराग्रेषु ब्रह्मवैवस्वतेन्दुकान् ॥
 देवीं प्रपूजयेत् पश्चात् पट्कोणेषु सदाशिव ! ।
 दुर्गां कार्त्तिकीं तथा कालीं त्रिपुरां भैरवीं तथा ॥
 असितां पूजयेत् कोणे तारिणीं मोक्षदायिनीम् ।
 मध्ये प्रपूजयेद्देव्यै ! यथाशत्रुपचारकैः ॥
 देव्या योनिं विभाव्याथ भाषयेच्च रजोयुताम् ।

पुष्पाञ्जलिवर्यं दत्त्वा काष्ठं तत्र निपातयेत् ॥
 ततो वज्रिं समानीय कांक्षपात्रे स्थितम् शुभम् ।
 श्रीं क्रव्यादेभ्यो हुं फट् स्वाहा इत्यनेन त्र्यजेद्बुधः ॥
 पुनर्मूलेन चानीय योनिमध्ये निधापयेत् ।
 योनिमुद्रां प्रदर्श्याय मूलं तत्र जपेद्दश ॥
 तत्र देवीं चिन्तयित्वा रजसा योनिमण्डलम् ।
 गन्धपुष्पेण संपूज्य देवीं सर्वार्थसाधिनीम् ॥

ॐ चित् पिङ्गल इन इन पच पच मय मय विध्वंसय
 विध्वंसय मम दुष्टान् पापान् सत्त्वान् शत्रून् यस्य यस्य पिब
 पिब अनेन होमिन सर्वाङ्गां प्रापय मम सर्वकार्याणि साधय
 स्वाहा इति पठित्वा वज्रिं ध्यापयेत् ।

रजोगुणसमुद्भूतं शक्तवर्णं त्रिसोचनम् ।
 दिभुजं सर्वपापघ्नं समिधं विश्वतोमुखम् ॥
 नानालङ्कारसंयुक्तं बहुजिह्वासमन्वितम् ।

एवं ध्यात्वा अग्ने त्वं वरदनामासि इति नाम कृत्वा वरद-
 नामाग्ने इहामच्छ इह तिष्ठ तिष्ठ मम सर्वकर्माणि साधय
 स्वाहा । इत्यावाहयेत् । ततो मूलेन नमस्कुर्व्यात् । एवं
 आन्यस्यापि श्रुवस्व च । आन्यपात्रस्य दक्षिणभागादाज्यं
 गृहीत्वा मूलेन अग्नेर्दक्षिणनेत्रे जुहुयात् । तथा वामभागा-
 दाज्यं गृहीत्वा वामनेत्रे । मध्यती मध्यनेत्रे । ततो महा-
 व्याहृतिभिः श्रीं मूः स्वाहा । श्रीं भुवः स्वाहा । श्रीं स्वः
 स्वाहा । श्रीं भूर्भुवःस्वः स्वाहा । इति स्त्रीशुद्धयोर्विना । ततो
 मूलेन एकादशाहुतिं हुत्वा श्रीतारादेव्याः पीठदेवताभ्यः
 स्वाहा । ततः अक्षोभ्यस्तपये । ततः काम्यकर्म चेत् सङ्कल्प्य
 नित्यञ्चेन्न तथा । त्रिमध्वन्वितेन प्रकृतहोमं समाप्य स्त्री-
 शुद्धे तरो महान्याहृतिभिर्हुत्वा भावरणदेवताभ्यः अष्टाहुती-

हुत्वा वङ्गिं गन्धपुष्पमाख्यताम्बूलैरभ्यर्च्य श्रीसदाशिवं पूर्व-
शुवाहुतिद्वयं दत्त्वा मूलेन पूर्णाहुतिं दत्त्वा वङ्गिं प्रदक्षिणी-
कृत्य प्रणम्य काव्यदक्षिणादिः । तिलकन्तु मूलेन संहार-
मुद्रया क्षमस्वेति विसर्जयेत् । इति होमः ॥

यत्रास्ते कमला कृताञ्जलिपरा षोणाधरा सारदा
तारावाक्यमनुस्मरन् प्रियतमं वामाधरः कारणम् ।
ब्रह्मानन्दकृती सुमाधनविधौ तारारहस्ये श्रमे
दीक्षाद्यः पटलो हितोय इति संसिद्धिप्रदः सत्वरम् ॥

अथ तृतीयः पटलः ।

अथ मन्त्रविष्करणप्रायश्चित्तम् ।

तारानिगमे तारार्थवे च । चन्द्रार्ता व्यवस्था न्यत्रैव ।
कालोतारासु विद्यासु यदि स्यान्मन्त्रविभ्रमः ।
तारापूजां ततः कृत्वा चैकलिङ्गे शिवास्तये ॥
कुशांसनस्थितौ वीरो जपेत् पद्मावतोमनुम् ।
एकादशसहस्राणि ततो मन्त्रस्मृतिर्भवेत् ॥
कालोतारासु विद्यासु चक्रचिन्ता न विद्यते ।
परिदोषादिदोषाद्यैर्न लोको लिप्यते क्वचित् ॥
यदि भाग्यवशादेहि । तारामन्त्रे प्रलभ्यते ।
ऋणिधन्यादिकां चक्रं न च तत्र परीक्षयेत् ॥
ताराविद्याचक्रमध्ये न कदाचिदनो भवेत् ।
महाचीनक्रमं प्राप्य सर्वप्येष ऋणी भवेत् ॥
तस्माद्देव्याथ तारायाः प्राणान्तेऽपि च साधकः ।
माधने पूजने वापि महाघोरेन त्यजेच्च च ॥
महाचीनं महानीलं न साधयति यो नरः ।

न तस्य साधने शक्तिः कुम्भोपाके महीयते ॥
 वामाचारं परित्यज्य पूजनं वा जपं चरेत् ॥
 स गच्छेन्नरकं घोरं यावदिन्द्रावतुर्दय ॥
 वामाचारं विना देवि । तारायाः परिपूजनम् ।
 योक्ताय मरणायेह परं च नरकाय च ॥
 न पूजा न जपो यस्य न सन्ध्या न च तर्पणम् ।
 महाचीनक्रमं कृत्वा स गच्छेत्तारकापदम् ॥
 पञ्चतत्त्वं विना देवि । ब्राह्मणः शूद्रतामिधात् ।
 पञ्चतत्त्वयुतो देवि । भूद्रोऽपि विप्रतां व्रजेत् ॥
 ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः शूद्राश्चैवान्यजास्तथा ।
 महापीनक्रमं कृत्वा शिवः साक्षाद्भवेत् स्वयम् ॥
 कौलं दृष्ट्वा यदा कौलस्तस्य पूजा न कारयेत् ।
 चक्रे स्थापयवा मन्त्री सतायोगं समापरेत् ॥
 मध्ये चक्रे स्थितः कौलः शक्तिभ्यः साधकाय च ।
 दातुं नैव मन्त्रचक्रं स्वयं नेतुं प्रवर्तते ॥
 पयसा दिवसं प्राप्य कुलपूजां चरेत् च ।
 साधकानपि शक्तिं स्वेच्छाचारैर्न तोषयेत् ॥
 प्रसन्नमनसा चापि सत्कीलाय प्रदीयते ।
 स्वयं स्वीयकुलेः सारं क्रियते च कुलक्रिया ॥
 तस्य यन्त्राय भाला च पूजापद्धतिरेव च ।
 धारितं कवचं तस्य क्रीयते योगिनीगणैः ॥
 चङ्किना दृष्टान्ते चापि जले चापि प्रलीयते ।
 चोरेषां नीयते किञ्चित् किञ्चिद्वा योगिनोगणैः ॥
 एवमेज्जायते वक्त्रं । यन्त्रादिहरणं शिव । ।
 पञ्च कौलान् समानीय कुमारींश्च दिशेयतः ॥
 गन्धाघृतैश्च संपूज्य बन्दयेच्छिरसा नतः ।

होमं कुर्यात् सहस्रान्तु चक्रमध्ये सुमाधकः ॥
 षष्टोत्तरशतं कुर्यात्तर्पणं साधकोत्तमः ।
 दग्धमीनासवेनापि सर्वदोषैर्न लिप्यते ।
 यन्त्रादिनाथे चैतत्तु प्रायश्चित्तं शिवोक्तिः ।
 प्रजपेद्वर्षमासप्रभिरष्टोत्तरशतं मतम् ॥

अथ पञ्चतत्त्वसंस्कारः ।

क्षीराक्षयगृहे वापि कामाख्यावदने क्षमः ।
 सर्वं शृङ्गारवैगद्ये कुर्यात् साधकसत्तमः ॥
 सिन्दूरं कुङ्कुमं वापि धारणं कुलचन्दनम् ।
 वामभागकृता शक्तिः सर्वाभरणयोभना ।
 गन्धपुष्पाद्यैस्तान्तु पूजयित्वा तु साधकः ।
 षट्कोणं बिन्दुसंयुक्तं हस्तश्चापि त्रिकोणकम् ॥
 पुनर्वृत्तं चतुष्कोणं कुङ्कुमेन विलेखयेत् ।
 रत्नचन्दनसंलितं रत्नावस्त्रेण वेष्टयेत् ॥
 मूलमन्त्रेण संवोच्य योनिमुद्रां प्रदर्शयेत् ।
 देवतां भावयेत्तत्र परमानन्दरूपिणीम् ॥
 प्रणमेत् पञ्चमुद्राभिः कारणाधारमुत्तमम् ।
 ह्रीं नमो योनिमुद्रादौ च नमश्च कृताञ्जली ॥
 ध्रुवं नमः कुलमुद्रायां श्लो नमो मत्स्यरूपके ।
 ह्रीं नमः सपुटाकारे पञ्च मुद्राः समीरिताः ॥
 प्रोक्षयेन्मूलमन्त्रेण धूपयेत्तेन कारणम् ।
 गन्धपुष्पं ततो दत्त्वा प्रासाद्यामं समाचरेत् ॥
 ऋष्यादिन्यासं कृत्वा तु करारुद्रं पङ्कजम् ।
 वर्षन्यासं ततः कृत्वा पञ्चमुद्राः प्रदर्शयेत् ॥
 धेनुं योनिश्च मत्स्यश्च शङ्खं खड्गमतपरम् ।
 हस्तं दत्त्वा ततः पात्रे पठेन्नान्यमतुत्तमम् ॥

ओं एकमेव परं ब्रह्म स्थूलभूतसूक्ष्मं भुवम् ।
 त्रयोदशं ब्रह्महत्यां तेन ते नाशयाम्यहम् ॥
 ओं सूर्यमण्डलसम्भूते ! वरुणालयसम्भवे ! ।
 अमावीजमग्नि ! देवि ! शक्रशापादिसुच्यताम् ॥
 ओं देवानां प्रभवो वीजं ब्रह्मानन्दमयं यदि ।
 तेन सत्येन देवेभि ! ब्रह्महत्यां व्यपोहतु ।

ओं वां वीं वूं वै वीं वः ब्रह्मशापादिमोचितायै सुधा-
 देव्यै नमः । इति दशधा जपेत् ।

ककारो रफसंयुक्तः षड्द्विचिह्नसंयुतः ।

कौं क्रीं कूं कैं क्रीं कः । सुधादेव्याः कृष्णशायं सोचय
 मोचय अमृतं आशय आशय स्वाहा । इति दशधा जपेत् ॥
 ओं छं छीं छूं छैं छीं छः छुरिका भद्रगोभिनि सर्वपञ्च-
 तमनदक्ष्णोन्दिषाणि स्तम्भय स्तम्भय नाशय नाशय घातय
 घातय इति त्रिः ॥ ओं परमस्वामिनि ! परमाकाशशून्य-
 माहिनि । चन्द्रसूर्याग्निभक्षिणि । पात्रं विष त्रिष स्वाहा ।
 इति त्रिः ।

तन्मध्ये भावयेद्देवोममृतानन्दरूपिणीम् ।
 सूर्यकोटिप्रतीकायां चन्द्रकोटिसुशीतलाम् ॥
 रक्तवस्त्रपरीधानां सर्वास्त्रहारभूषिताम् ।
 रत्नकेयूराद्गदाद्यैः शोभितां सर्वरूपिणीम् ॥ इति ध्यानम् ।
 विधातव्यं सुधामध्ये साधतश्च सुमाधवैः ।
 पूजयेद्विष्णुपद्माद्यैरमृतानन्दनन्दिनीम् ।
 तन्मध्ये भावयेद्देवं भैरवं भैरवीप्रियम् ।
 अमृतार्णवमध्यस्थं पद्मवक्त्रं तिलोचनम् ॥
 हृषारूढं नीलकण्ठं सर्वाभरणभूषितम् ।
 अष्टादशभुजैर्युतं गदासुपलधारिणम् ॥

महामहेति विख्यातं मीन ताराप्रिय सदा ॥

ओं क्लीं क्लीं मौं वू स स स इमं मीनं शोधय शोधय
स्वाहा ॥ इति मीनशुद्धिः ।

योनिमुद्रा ततो बद्धा दृष्टा च योनिमुद्रिकाम् ।

पठेदिमं मनु वक्तुः । सर्वकर्मसुसिद्धये ॥

योनिविद्यां महाविद्यां कामाख्या कामदायिनीम् ।

कामसिद्धिप्रदो देवी कामबोजादिका पराम् ॥

ओं क्लीं कामेश्वरि । महामाये क्लीं कालिकायै नमः ॥

ओं योनिविद्यां महाविद्यां चतुर्वर्गप्रदायिनीम् ॥

कलाकलासु विज्ञानं तारानामतरोमते ॥

ओं सौं वू, डौं ड

योनिविद्ये योनिमिहे योनिकारणकारिके ।।

कामदाकामदा त्रिया तत्त्वमध्ये महामहा ।

ओं मौं बाले बाले त्रिपुरसुन्दरि योनिरूपे । मम सर्व
सिद्धिं देहि देहि योनिमुद्रां कुरु कुरु स्वाहा । इति मुद्रा
शुद्धिः ।

ततः यत्तिशोधनम् । ओं ऐं क्लीं त्रिपुरदेवि । सर्वशक्तिके ।
शिवत्वं देहि देहि ओं ओं इति तस्यां शीघ्रं दशधा जप्त्वा तस्यां
देहे मातृकान्यासं कृत्वा ऋत्यादिन्यासं कराङ्गन्यासौ च यित्वा
सिन्तु । मूलं तद्गुदयो गतं जपेत् । इति शक्तिसंस्कारः ।

मूलं चोक्ता स्वामि तु लिङ्गोऽयं विलिखेद् बुधः ।

तत्र मध्ये निषेधज्वां कामतत्त्वस्वरूपिणीम् ॥

तत्र पूजा विधातव्या गन्धपुष्पाद्यतेरपि ।

भाषकाद्यापशक्नीयं पण्यं च पुनः पुनः ॥

सज्जापूर्वं जन दत्त्वा चाङ्गां नीत्वा तु साधकात् ।

तपयामीति घोषा तु तपयन्तः समानयन् ॥

सामान्यानामिकायाप्यङ्गप्रयोगमात्रयेत् ॥

इ स च म ल व र य्ं आनन्दभैरवो तर्पयामि स्वाहा
इति गृह्यसूत्रात्मकेन ब्रह्मरन्ध्रे विस्तरपयेत् । एवं गुरुं परम-
गुरुं परापरगुरुं परमेश्वरगुरुं इ स च म ल व र य्ं आनन्द-
भैरवं स्नात्वा इति चिः । ततो हृदये तद्रूपेण मूलमुच्चार्य
मोक्षामेकजटां परमपददात्रीं तारादेवीं तर्पयामि स्वाहा । एवं
चैत्र देवोविष्ये । तथाच तारानिगमे—

तर्पयेत्तु यदा तारां तर्पयेत् कालिकां पराम् ।

तर्पयेत् प्रोक्ष्यो देवो ह्यन्यथा निष्फला क्रिया ॥

यत्ने कालो परा प्रोक्ता सा तारा परिष्कोर्त्तिता ।

सैव श्रीपोडशी देवो महात्रिपुरसुन्दरो ॥

अमेदं भावयेद्यन्तु स एव श्रीसदाशिवः ।

अथवा भावयेदयस्तु स भूतोऽभून्नहेम्बर । ॥

स्वर्गे मर्त्ये च पाताले यः पादयुगमानयेत् ।

स भवेत् कल्पवृक्षस्य महामोक्षानुकूलकः ॥

यत्रास्ति भोगो न च तत्र मोक्षो

यथास्ति मोक्षो न च तत्र भोगः ।

श्रीसुन्दरीतर्पणतत्परार्था

भोग्य मौज्य पारस्य एव ॥

[illegible]

शान्दान्तैषां महात्मकमिदं साक्षात्त्रिखण्डासृतं
 वन्दे श्रीप्रथमं कराम्बुजगतं पात्रं विगुदिप्रदम् ॥
 हैमं नीलकण्ठमितं सुमहिमायोगं महामांसकं
 त्रिष्वेव त्रिवक्षन् रविवरच्छायाप्रदं भाग्यतम् ।
 शान्दादिमहान्तैः विगणितं ज्ञानं महामोघदं
 वन्दे पावसहं द्वितीयमधुना स्वात्मापबोधघनम् ॥
 महापद्मे करे पद्मे योनिमान्नोकयन् धिया ।
 दग्धमीनममोषितं वन्दे पार्श्वं तृतीयकम् ॥
 मुद्रारूपां योनिमुद्रां सिद्धिदां सिद्धिहृषिणीम् ।
 भजामि परया भक्त्या चतुर्थं पारयाम्यहम् ॥
 योनिमा निद्रमाप्नोतं पञ्चमं परिकीर्तितम् ।
 तप्तहृतेनासृतेन कल्पयामीह पञ्चमम् ॥
 मदानन्दप्रदं द्रव्यं महानन्दप्रदायकम् ।
 गुरुपादगते दाने पठे पार्श्वं नमाम्यहम् ॥
 समुद्रमग्नमभूतं समुद्रवारिजं षष्ठम् ।
 समुद्रे निगमे प्राप्ते यज्जामि सप्तमीं सुधाम् ॥
 षष्टदुर्गां शक्तिरूपां महिषासुरनाशिनीं ।
 धुमानि सा जगदात्री नवमे गङ्गरप्रिया ॥
 महाविद्या दश प्रोक्ता महामिषिप्रदायिनी ।
 महामीहविनाशश्च मोहिनी दशमे करे ॥
 एकादश महारुद्रा वसुमिहिप्रदायकाः ।
 षण् पष्टिमिहिदाप्तान् वन्दे चेकादशे करे ॥
 द्वादशे द्वादशादित्याः सदा तर्पणतत्पराः ।
 पामनेयसरूपेण द्वादशं वन्दयाम्यहम् ॥
 त्रयोदशे महाविद्या सारदा परिभूयते ।
 साक्षां सिद्धिप्रदा देवी वन्दे पञ्चत्रयोदशे ॥

इति त्रयोदशपात्रवन्दनं सदा सुखप्रदम् । अन्यद् यत्प्रकारान्तरं पात्रवन्दनं ग्रन्थान्तरे दृश्यते तत् कालीतारासुन्दरी-त्रिपुरेतरविषयम् ।

यावत् चलते चक्षुर्यावत् चलति मनः ।

तावत् पानं प्रकर्त्तव्यं मन्त्रमिष्टिप्रदायकम् ॥

पीत्वा पीत्वा पुनः पीत्वा पुनः पतति भूतले ।

उत्थाय च पुनः पीत्वा पुनर्जन्म न विद्यते ॥

अथ तारानिगमोक्तकेवल श्रीताराविषये सर्वपात्रवन्दन-मन्त्रयैकतैव । श्रीं माहं कर्त्ता कारयिता न च मे कार्यं माहं भीक्षा भोजयिता वा न च भोज्यम् । अहं, चिदात्मा स्वयमेव त्रिजः स्वयं गुरुर्विश्वगुरुहं सरूपः ॥ नान्यं स्मरेत् च भजेत् परिहाय चाद्यां नान्यां तपो न च गतिः परिहाय चाद्याम् । इति पानं सर्वत्र शक्तियुक्तेन । प्रथमं यथाशक्ति पिबेत् । ततः पञ्चतत्त्वकमः । प्रथमं वामहस्ते त्रिकोणाकारपानमुद्रया दृश्यं नीत्वा दक्षिणहस्ते शक्तिं नीत्वा मूलमुच्चार्य इदं शक्तियुक्तास्य श्रीमत्तारा एकजटामहादेव्यै नमः । सर्वत्र, शक्ति-संस्कारे मूलमन्त्रजपः । वामहस्ते मांमं धृत्वा मूलं सप्तधा छद्वा एषा मांमशक्तिः श्रीमत्तारा एकजटादेव्यै नमः । ततो मीनं वामहस्ते नीत्वा एषा मीनशक्तिः श्रीमत्तारा एकजटादेव्यै नमः । ततः शक्तिनिष्ठमुद्रां प्रदर्श्य एषा शक्तिः श्रीमत्तारा एकजटादेवी भवानन्दकल्पनाय रक्ष रक्ष पाश्र्व पश्य प्रसीद प्रमोद अस्या योनीं मम मिष्टिं देहि देहि श्रीं श्रीं श्रीं स्वाहा इति निवेद्य यथायोग्यमानन्दं कृत्वा चक्रादितरम्यानं शक्तिं नीत्वा स्वपुरतः पुरोमुखो मंस्थाप्य तदुपरि विन्दुविनिर्धेयं कृत्वा योनिनिष्ठमुद्रां प्रदर्श्य अदीक्षितयेत् कर्णे अज्जा-योऽमुद्रा कृताशक्तिः ।

शक्तिरूपे ! महादेवि ! योनिमिहिसुरूपिणि ! ।

प्रसीद जगतां सृष्टिकारिणि ! ब्रह्मरूपिणि ! ॥

योनिरूपा महाविद्या योनिमिहिप्रदायिनी ।

सृष्टिः प्रजायते यस्मात् पुत्रत्वेनापि पाल्यते ॥

पुनः प्रलीयते योनौ सृष्टिस्थितिलयालये ।

साधयामि महामन्त्रं तेन सिद्धिं विधिहि मे ॥

ॐ हौं ह्रीं क्लीं कामेश्वरि महात्रिपुरे त्रिपुरालये ; ममैव
सिद्धिं देहि देहि स्वाहा इति पठित्वा सिद्धे यापमन्त्रं सप्तधा
जप्त्वा दिग्गम्बरो भूत्वा तां दिग्गम्बरीं कृत्वा पद्मं दृष्ट्वा तत्र
विम्बं रविबिम्बं चामरं सफरोच्चापि जिखरं तथा नाभौ शतं
जपेत् ।

योनिमध्ये शतं जप्त्वा प्रवेशं कारयेद्बुधः ।

महायोनिमयीं देवीं पार्वतीं परिभ्रमयेत् ॥

स्वयं शिवस्वरूपः स्याद् ध्यात्मानं शिवरूपिणम् ।

भावयित्वा निर्विकारं स्वयम् आद्यं विधातयेत् ॥

साधको भावयेद्यसु कामुको वा प्रजायते ।

पचते नरके घोरे न मोक्षः कीटिभक्षतः ॥

तस्मात् सर्वप्रयत्नेन निर्विकारो भवेत् स्वयम् ।

अन्यथा सिद्धिहानिः स्यात् पतते नरके स्वयम् ॥

श्रीं मामिचैतन्वरूपाम्बौ हविषा मनसा सुचा ।

ज्ञानं प्रदीप्यते नित्यमक्षतं निर्जुहोम्यहम् ॥

श्रीं धर्माधर्महरैर्दत्तं ध्यात्वा मनसा सुचा ।

सुपुत्रायतना नित्यमक्षतं निर्जुहोम्यहम् ॥ इति त्वजेत् ।

ततस्तत्राग्नें स्थित्वा सप्तर्षं जपेत् । ततः पात्रं प्रक्षाल्य

ऊर्ध्वं च जले मायाबीजं विलिख्य तत्रस्थेन सृष्ट्या

श्रीं यं यं सृशामि पादेन यो मां पश्यति चक्षुषां ।

म एव दामतां याति यदि शक्रसमो भवेत् ॥

इति ललाटे टीकां नीत्वा विहरेत् । द्रव्यं वारणासि
तीनकमितं पात्रे सदावेगयेत् ।

साधकेभ्यश्च शक्तिभ्यो दत्त्वा पात्रं समानयेत् ।

साधयेत्त्रिविधैर्भावेर्दिव्यवीरपशुक्रमैः ॥

दिव्यास्तु देववत्प्रायाः सदाचारपरायणाः ।

ऋणाधानं तथा पात्रं हिंसाद्यैव निगोपतः ॥

स्नानं मन्त्राश्च पूजाश्च दिवा कुर्व्यान्नर्यं त्रयम् ।

धरस्त्रीमाहरेद्धोधापरं पुत्रवदिष्यते ।

सदा सत्वगुणं स्मृत्वा धृष्ट्याचारी भवेत् ध्रुवम् ॥

योपायकं कुर्वी वापि कुरुष्व साधकोत्तमः ।

दृष्ट्वा मन्त्रं जपेन्नर्यं द्वादशस्वर्णमुत्कृजेत् ॥

तर्पयेत् सुधया देवो तारां तारकदायिनीम् ।

साक्षादिन्द्रो भवेत् सोऽपि यदि योपां न च स्पृशेत् ।

योयास्वर्गनमात्रेण दिव्यभावो हृदा भवेत् ।

यावत्तपस्या कर्त्तव्या तावदयोपां विवर्जयेत् ॥

मत्स्यं मांसं तथा तैलं क्षिप्त्वायं मोदकं तथा ।

श्लोशद्रौ नैव द्रष्टव्यौ चान्यथा पतनं भवेत् ।

जाते सिद्धे च तपसि ऋतुकाले व्रजेत् स्त्रियम् ।

पञ्चपर्वं वर्जयित्वा नचैदुभ्रष्टो भविष्यति ॥

अत्रायं संक्षेपः भावसारावल्यां व्याख्यातो वीराचारोऽपि
संक्षेपतः कामाख्यामूले व्याख्यातः यथाचारस्तु ।

चित्तो वा कामिनो वापि शर्वं वा न च साधयेत् ।

कालीतारासु विद्यासु नैवान्तर्यजनश्चरेत् ॥

पीठस्थानं भावयेत् परयोपां न दर्शयेत् ।

वीरभावकुलो दिव्यस्तुत्यादिव्यं प्रगम्यते ॥

अशक्तमाद्भवेद्दीरो न पशुश्च कसौ कश्चित् ।

येन तेन प्रकारेण यशभावं विवर्जयेत् ॥

स्वेच्छा यद्वचने चास्ति का सिद्धिस्तेन भारते ॥

अथ तारानिगमोक्तश्लोकमेकं शान्तिस्तोत्रम् ।

मीं पाहि त्वं करुणामयि । प्रियतमं सखाधकं रक्ष मां

भ्रष्टावाशब्द नाशय प्रियतमावह्वारविन्दं मम ।

नित्यं देहि सुधासुधाचयमयीं सिद्धिं शिषे । सिद्धिदम् ।

ज्ञानं मोक्षविधायकं कुरु शिषे । संहारिणि । पाशवे ॥

शान्तिस्तोत्रं पठित्वा तु यथेच्छं विहरेत्वरः ।

चक्रमध्ये भवेदुया सा यक्तव्या न च कुत्रचित् ॥

कथा प्रातर्भवेत् सायि नाशाय नरकाय च ।

चक्राकारं चरैश्चक्रं पञ्चधाकारमथापि वा ॥

प्रविष्टे भैरवीचक्रे सर्वे वर्णा द्विजोत्तमाः ।

निवृत्ते भैरवीचक्रे तथा सर्वे पृथक् पृथक् ॥

गन्तुं चक्रात् समायातं नत्वा नत्वा पुनः पुनः ।

अन्यथा मरणं तस्य गतिः स्यादयमसादने ॥

अन्यचक्रञ्च दूरस्थं स्वचक्रं वा सकृत् व्रजन् ।

स भवेत्तारकापुत्री वसुसिद्धीश्वरी भवेत् ॥

अश्वमेधसहस्राणि वाजपेयशतानि च ।

सुखं वापि तडागानां चक्रं दृष्ट्वा लभेत् फलम् ॥

यो ददाति मन्त्रादेव ! शक्तिभ्यः साधकाय च ।

कलामात्रेण देवेषु कीदृशमभेधजं फलम् ॥

उपवासं भूगोः पातं सन्ध्या सत्रतधारणम् ।

तोयपय्यटनञ्चैव कौलः पञ्च विवर्जयेत् ॥

महापौठं व्रजेन्नित्यं नचेत् पौठमनुत्तमम् ।

तारापुरं महापौठं गन्तव्यं यन्नतः सदा ॥

सप्तचयजपादे वि । सर्वसिद्धीश्वरो भवेत् ॥
 ईशाने चक्रनाथस्य वेदनाथस्य पूर्वतः ।
 तारापुरमिदं ख्यातं नगरं भुवि दुर्लभम् ।
 तत्र यत्रेन गन्तव्यं यत्र ताराशिवालयम् ॥ इति संक्षेपः ॥
 इति श्रीब्रह्मानन्दपरमहंसपरिव्राजकावभूतविरचिते
 तारारहस्ये द्वितीयपटले तत्त्वादिरहस्यम् ।

अथ पूजा । तयाच ताराणिगमि तारासारि च ।
 आदौ जलस्य संशोध्य चासनं हस्तपादयोः ।
 मूलेन तिलकं कुर्याद्विभूत्या तु त्रिपुण्ड्रकम् ॥
 रक्तचन्दनटोकां वा सिन्दूरस्यापि वा पुनः ॥
 ओं मणिधरि । वज्रिणि । सर्ववशइरि । हुं फट् स्वाहा ।
 इत्यनेन शिष्टां बद्धा ओं श्रीं स्वाहेति आचमनम् । गुरुः प्रथमं
 पूजाष्टद्वारमागत्य ओं वज्रोदके हुं फट् स्वाहा इति जल-
 मधिष्ठाय । ओं विश्वधर्माय तिसर्वपापानि शमयाशेष-
 विकल्पमपनोय हुं फट् स्वाहा । इति हस्तौ पादौ च
 प्रक्षाल्य । मूलेन तिलकं विभूत्या त्रिपुण्ड्रं सिन्दूरग्रीरोचना-
 न्यतमटोकां यद्दीत्वा । ओं मणिधरि । वज्रिणि । सर्ववशइरि ।
 हुं फट् स्वाहा इति शिष्टां बद्धा ओं श्रीं स्वाहा इत्याचम्य ।

ततः पीठं चिन्तयेच्च कृताञ्जलिपरो भवेत् ।
 आचमनं ततः कृत्वा सर्वसिद्धीश्वरो भवेत् ।
 वेरोचनादीन् विन्यस्य भूमिं संशोध्येततः ॥
 ततश्च भूमिं संशोध्य आसनाधस्त्रिकोणकम् ।
 संशोध्य आसनं पश्चात् सर्वविधान् विनाशयेत् ॥

ततः प्रयोगः ।

प्रथमतः तत्र संज्ञित्य तत्र जपद्भुजं करेत् ।

तन्मध्ये मणिपीठञ्च नानामन्त्रिविभूषितम् ।

नानालङ्कारसंयुक्तं मणिदेवैर्विभूषितम् ।

शिवमिबहुमांसास्त्रिमोदमानं समस्ततः ॥

चतुर्दिक्षु शिवामुण्डचिताङ्गारास्त्रिसंयुतम् ।

तन्मध्ये भावयेद्देवीं यथोक्तध्यानयोगतः ।

ततस्ताराचमनं शौं उयतारायै स्वाहा । शौं एकलठायै
स्वाहा । शौं नीलसरस्वत्यै स्वाहा । इत्याचम्य । शौं 'ह्रीं'
स्वाहा इति करौ संयोध्य वधूवीजेन कूर्चन चोष्ठौ परिग्रोह-
येत् । पुनरस्त्रेण हस्तौ चासयेत् । मुखे शौं वैरोचनाय
नमः । नासार्थां शौं शङ्खपाण्डराय नमः । शौं पद्मनाभाय
नमः । चक्षुषोः शौं अक्षिताहाय नमः । शौं भ्रामकाय नमः ।
कर्णयोः शौं भ्रामकाय नमः । शौं पाण्डवाय नमः । शौं तार-
काय नमः । हृदि शौं पद्मान्तकाय नमः । गिरिषि शौं यमान्त-
काय नमः । वामबाहौ शौं विभ्रान्तकाय नमः । दक्षबाहौ शौं
निरान्तकाय नमः । इति ताराचमनम् । शौं पणिते । भूमि । हुं
फट् स्वाहा । इति योनिसुदया भूमिमभिमन्त्र्य । शौं रज
'रज मां हुं फट् स्वाहा इति जलश्रेकाङ्गुलिं संयोध्य । ततः
प्रासनाथस्त्रिकोणं विलिख्य शौं आः सुरेखे । वज्ररेखे । हुं फट्
स्वाहा इत्यासनमभ्यर्च्य शौं 'ह्रीं' आधारशक्तिकसप्तसप्तनाथ
नमः । इत्यासनमभ्यर्च्य शौं सर्वविघ्नानुत्थारय हुं फट् स्वाहा
इत्यासनमभ्यर्च्य । आसनं तारार्णवे ।

कोमलं विष्टवं वापि चूडकं स्रटुकं तथा ।

अष्टभाभान्तगर्मस्य पतनं स्रटु चोच्यते ।

चतुर्वर्णीन्तरालञ्च चूडकाच्च विधीयते ॥

पञ्चाग्रायुकुण्डलनिर्मितं मल्लवालुकामिः शोधितं मार्जित-
मिति ।

ततश्चाण्डालिनीगर्भजातश्च ब्राह्मणौगमात् ।

ब्राह्मणौगर्भजातं वा चण्डालस्यापि चौरसात् ।

कमलामनमित्युक्तं मन्त्रमिद्विप्रदायकम् ॥

इत्यादि कमलासनं मंगोध्य । श्री ५८ ७

स्वाहा इति पुण्याक्षतक्षेपैर्विभ्राद्वागयेत् ।

खेधरान् वामपादघातत्रयेण भोमान् ।

गणेशादीन् प्रणम्याथ दशदिग्वन्धनश्चरेत् ।

करौ च गन्धपुष्पाभ्यां शोधयेत्तदनन्तरम् ॥

फडिति गन्धपुष्पाभ्यां करौ ।

काभिर्दशदिग्वन्धनश्चरेत् । वस्त्रे यन्त्रिं

शोधयेत् ।

पुष्पञ्च शोधयित्वा तु भूतशक्तिं ॥

ततः कर्त्तारिमाराध्य नूनं ।

एकादश प्रजप्तव्यः प्रतिष्ठामशुर्वे च

मातृकान्धासकं कृत्वा मातृकायाः

कराङ्गं मातृकायाय ॥

प्राणायामं ततः ॥

श्रीं मणिधरि ! वज्रिणि ! ॥

स्वाहा । इति कायवाक्चित्तं विनो-

र्त्तते शताय सम्यक् सम्यक्दाय । श्रीं

पुष्पसम्भवे ॥ पुष्पचयावकोर्णे हुं फट्,

शक्तिं कुर्यात् । स्वाहे उत्तानौ

लिनीं जीवात्मानं ॥ त्वानि

स्थितपरमात्मनि शिवे संयोज्य ॥

तदुद्भूतेनाग्निना लिङ्गशरीरं संदध ॥

तदुद्भूतेन वायुना भक्ष ॥

शिरसि विचिन्त्य तदुद्भूतेनाभूतेन तदस्थि प्रापितं कृत्वा
तस्मिन् विश्वव्यापके वारिणि आकाराद्रक्षपद्मं तदुपरि
टोकारात् श्वेतपद्मं तदुपरि हूकारं नीलसन्निभं तदुपरि क्रीं
बीजभूषितां मातृकां ध्यायेत् ।

ओं प्रत्यालीढपदां घोरां सुखमालाविभूषिताम् ।

खड्गकर्त्रिसमायोगे सव्येतरमुज्ज्वलाम् ॥

कपालोत्पलसंयुक्तसव्यपाणियुगान्विताम् ।

पिङ्गोपैकजटां ध्यायेन्मौलावलीभ्यभूषिताम् ॥

अलीभ्यो हरमूर्धन्यस्त्रिमूर्त्तिर्नागरूपधृक् ॥

चन्द्रसूर्याग्निनयनां महापानप्रमसिकाम् ।

इति ध्यात्वा स्त्रिशिरसि पुष्पं दत्त्वाऽन्तर्यजनप्रकारेण मान-
सोपचारैराराध्य नमस्कुर्यात् । ततः स्त्रिशिरसि ओं आं क्रीं
मीं स्वाहा इत्येकादशधा जप्त्वा प्रतिष्ठाप्य कृताञ्जलिः ।

पञ्चाग्रक्षिपिभिर्विभक्तमुखदोःपद्मध्वजःस्त्रिंशं

भास्त्रमोलिनिवद्धचन्द्रशकलामापीनतुङ्गस्त्रिणीम् ।

सुद्रामक्षगुणं सुधाव्यकलसं विद्याच्च हस्ताम्बुजै-

र्विभ्राणां विशदप्रभां त्रिनयनां वाग्देवतामाश्रये ॥

इति मातृकां ध्यात्वा । मातृकान्यासं कुर्यात् । ओं नमो
नलाटे । आं नमो मुखे । ईं नमो दक्षिणचक्षुषि । ईं नमो
वामचक्षुषि । उं नमो दक्षकर्णे । ऊं नमो वामकर्णे । ऋं
नमो दक्षनसि । ॠं नमो वामनसि । एं नमो दक्षगण्डे ।
ऐं नमो वामगण्डे । एं नमो शीष्ठे । ऐं नमो अधरे । ओं
नमो ऊर्ध्वदन्ते । औ नमो अधोदन्ते । अं नमो ब्रह्मरन्ध्रे ।
अः नमो मुखे । कं नमो दक्षबाहुमूले । खं नमः कूर्परे ।
गं नमः कवचे । घं नमोऽङ्गुलिमूले । ङं नमोऽङ्गुल्यधे ।
तथा दक्षहस्तेन चं छं जं भं नं वामबाहुमूलचतुःसव्यधेः ।

टं ठं डं ढं णं दक्षपादमूलचतुःसम्यग्गेषु तं यं दं धं नं वाम-
पादमूलचतुःसम्यग्गेषु । पं नमो दक्षपार्श्वे । फं नमो वाम-
पार्श्वे । वं नमः पृष्ठे । भं नमो नाभौ । मं नम उदरे । यं
नमो हृदये । रं नमो दक्षस्कन्धे । लं नमः ककुदि । वं नमो
वामस्कन्धे । शं नमो हृदादिदक्षकरे । घं नमो हृदादिवाम-
करे । सं नमो हृदादि दक्षपादे । ङं नमो हृदादि वामपादे ।
क्षं नमो हृदादि उदरे । चं नमो हृदादि मुखे ।

ललाटे मुखे च चक्षुषोः कर्णयोर्नसोः ।

गणयोरोष्ठयोर्वापि दन्तपञ्चयोर्विधेयतः ॥

ब्रह्मरन्ध्रे पुनर्वक्त्रे अकारादीन् न्यसेद् बुधः ।

तर्जनीमध्यमायोगं अकारे विन्यसेद् बुधः ।

मध्यमानामिकायोगात् मध्यं वक्त्रे न्यसेत् ततः ।

मध्यमाङ्गुष्ठयोगेन विन्यसेच्चक्षुषोस्तथा ।

अनामाङ्गुष्ठयोगेन कर्णयोर्न्यसनीयकम् ।

तर्जन्याङ्गुष्ठयोगेन नासायोगे परिन्यसेत् ।

अनामामध्यमायोगाद् गणयोर्विन्यमेत् सदा ॥

अङ्गुष्ठपञ्चणा न्यासः कर्तव्यश्चोष्ठयोर्वापि ।

मध्यमाग्रं समादाय दन्तयोर्न्यसनीयकम् ।

अङ्गुष्ठाग्रं ब्रह्मरन्ध्रे मुखे करतलं विदुः ।

विद्यामुद्रां समादाय हस्तयोः साधकोत्तमः ॥

विन्यसेद्दक्षपादेषु पार्श्वे पृष्ठे च नामितः ।

हृदाकारं तलं प्रोक्तं मायकान्यासकर्मणि ॥

ककुदि स्कन्धयोर्वापि पुनः सर्पस्य हस्तयोः ।

ततो मूलेन शिर आदि पादान्तं पादादि वि

आदि हृदयान्तं हृदा

आपक

शै कं खं गं घं ङं भां ह्रदयाय नमः । ईं चं छं जं झं
 भं ईं शिरसे स्त्राहा । उं टं ठं डं ढं खं छं शिखायै
 वषट् । एं तं थं दं धं नं ऐं कचाय हुं । औं पं फं बं भं मं
 औं नेत्रत्रयाय वीषट् । अं यं रं लं वं शं घं मं हं खं घं चः कर-
 तनष्टाभ्याम् अस्त्राय फट् । अं कं खं गं घं ङं भां अङ्गुष्ठाभ्यां
 नमः । ईं चं छं जं झं अं ईं तर्जनीभ्यां स्त्राहा । उं टं ठं डं
 ढं एं छं मध्यमाभ्यां वषट् । एं तं थं दं धं नं ऐं अनामि-
 कामिभ्यां हुं । औं पं फं बं भं मं औं कनिष्ठाभ्यां वीषट् ।
 अं यं रं लं वं शं घं मं हं खं चः करतलशृङ्गाभ्यां अस्त्राय फट् ।

योनिषादणविद्याश्च विन्यसेत् साधकोत्तमः ।

मूर्द्धिं वक्त्रे तस्यां कण्ठे ह्रदये चोदरे तथा ॥

नाभावाधारपद्मे च यदोर्वाहोरेय सर्वतः ।

योनिवेद्या योनिनिष्ठा योनिरूपा तथैव च ।

योनिमध्या योनिमिह्या योनिस्तृता च योनिदा ।

योनिहा योनिमाध्या च योनिज्ञाना च योनिपा ॥

योनिपुष्पा तथाश्वासयसुर्वर्गस्य सिद्धये ॥

अगमुद्रया मूर्द्धिं औं योनिवेद्यायै नमः । वक्त्रे औं योनि-
 निष्ठायै नमः । कण्ठे औं योनिरूपायै नमः । ह्रदये औं
 योनिमध्यायै नमः । उदरे औं योनिमिह्यायै नमः । नाभौ
 औं योनिस्तृतायै नमः । मूलाधारे औं योनिदायै नमः । दक्ष-
 पादे औं योनिहायै नमः । वामपादे औं योनिमाध्यायै नमः ।
 दक्षबाहौ औं योनिज्ञानायै नमः । वामबाहौ औं योनिपायै
 नमः । सर्वाङ्गे औं योनिपुष्पायै नमः । इति विन्यसेत् ।
 इति षादण्योनिन्यासः ।

दक्षहस्ताङ्गुष्ठेन दक्षनासापुटं हृत्वा मूलं पीठशिरारं
 जम्बा वायुं पूरयेत् । ततो नासापुटीं हृत्वा चतुःषष्टिवारव्रजेन

कुम्भयित्वा वामनासायां कनिष्ठानामिकाभ्यां धृत्वा द्वात्रिंश-
 द्धारजपेन दक्षिणेन रचयेत् । पुनर्दक्षिणेनापूर्य्य वामेन
 रचयेत् ।

कनिष्ठानामिकाङ्गुष्ठैर्यन्त्रामापुटधारणम् ।

प्राणायामः स विज्ञेयः पूरकुम्भकरचक्रेः ॥

इत्यमेव चारत्रयं कुर्यादिति प्राणायामः ।

शिरसि श्रीं अक्षोभ्य ऋषये नमः । मुखे श्रीं वृहस्पति-
 च्छन्दसे नमः । हृदि श्रीमत्तारायै एकजटायै देव्यै नमः ।
 मूलाधारे शुं योजाय नमः । पादयोः फट् शक्तये नमः । सर्वाङ्गे
 निजबीजकीलकाय नमः । इति ऋष्यादि न्यासः ।

पीठन्यासं ततः कृत्वा पीठशक्तिं न्यसेत्ततः ।

तत्तन्म्यासं विधायाय बीजन्यासं समाचरेत् ॥

कराङ्गस्य पङ्कजस्य न्यस्वा यशोश्चसेत्ततः ।

संगोध्य यन्त्रं देहे तु पीठपूजां समाचरेत् ॥

शेषेण षट्पञ्चैव क्षेत्रपासस्य योगिनीम् ।

पीठपूजां ततः कृत्वा पीठशक्तिं प्रपूजयेत् ॥

पौर्वां कृत्वा ततो मन्त्री अर्घ्यं कृत्वा ॥ तत् पुनः ।

व्यापकं पञ्चधा कृत्वा पूजयेत् परदेवताम् ।

हृदि हस्तं दत्त्वा नृगमुद्रया हृत्पद्मस्य केशरिषु श्रीं श्मशा-
 नाय नमः । श्रीं कल्पवृक्षाय नमः । श्रीं मणिपीठाय नमः ।
 श्रीं नानालङ्कारिभ्यो नमः । श्रीं मुनिभ्यो नमः । श्रीं देवेभ्यो
 नमः । श्रीं बहुमांसास्त्रिमोदमानाशवाभ्यो नमः । चतुर्दिक्षु
 श्रीं शवमुण्डचिताद्वारास्त्रिभ्यो नमः । इति पीठन्यासः ।

हृदि श्रीं लक्ष्म्यैः नमः, श्रीं सरस्वत्यै नमः, श्रीं प्रोक्त्यै नमः,
 श्रीं कीर्त्यै नमः, श्रीं शान्त्यै नमः, तुष्ट्यै नमः, श्रीं पुष्ट्यै नमः,
 इति पीठशक्तिन्यासः ।

श्रीं आद्यतत्त्वाय स्वाहा इति आधारादि हृत्पर्यन्तम् ।

श्रीं विद्यातत्त्वाय स्वाहा इति हृदादि मुखपर्यन्तम् । श्रीं शिव-

तत्त्वाय स्वाहा इति मुखादि ब्रह्मरन्ध्रात् । इति तत्त्वान्यासः ।

मन्त्रं पञ्चशृङ्खलं कृत्वा ब्रह्मरन्ध्रात् सलाटान्तम् । आद्यधीनं

धर्मोन्मत्तं न्यसेत् । सलाटात् मुखान्तं द्वितीयधीनं नमः । सुखा-

राकण्डं तृतीयधीनं नमः । कण्ठात् हृदयान्तं चतुर्थधर्मे

नमः । हृदयान्मुखान्तं पञ्चमधर्मे नमः । इति बीजान्यासः ।

इकारं रीफमंयुक्तं यद्दीर्घं च समन्वितम् ।

चन्द्रखण्डयुतं कृत्वा विन्यसेत् साधकोत्तमः ॥

एकजटा तारिणी च न्यस्या वक्षोदका तथा ।

उपजटा ततो न्यस्या महाप्रतिसरा तथा ॥

पिङ्गोष्मेकजटा पश्चात् कराङ्गेषु षडङ्गतः ॥

तथा ह्रीं एकजटायै अङ्गुष्ठाभ्यां नमः । ह्रीं तारिण्यै-

तर्जनीभ्यां स्वाहा । ह्रीं वक्षोदके मध्यमाभ्यां वषट् । ह्रीं

उपजटे अनामिकाभ्यां हुं । ह्रीं महाप्रतिसरे कनिष्ठाभ्यां

षीपट् । ह्रुः पिङ्गोष्मेकजटे करतलपृष्ठाभ्याम् अक्षाय फट् ।

इति कराङ्गन्यासः ।

ह्रुः एकजटायै हृदयाय नमः । ह्रीं तारिण्यै शिरसे स्वाहा ।

ह्रुं वक्षोदके शिखायै वषट् । ह्रुं उपजटे कवचाय हुं । ह्रीं

महाप्रतिसरे नेत्रत्रयाय वीपट् । ह्रुः पिङ्गोष्मेकजटे करतल-

पृष्ठाभ्याम् अक्षाय फट् । इति षडङ्गन्यासः ।

प्रं प्रं ईं ईं उं ऊं ऋं ॠं ॡं ॢं नमो हृदि । एं ऐं

ओं औं कं खं गं घं नमो दक्षबाहौ । हं षं जं झं ञं णं टं ठं

डं ढं नमो वामबाहौ । नं तं थं दं धं नं पं फं बं मं नमो

दक्षपादे । मं यं रं लं वं शं षं सं हं ळं चं नमो वामपादे ।

ततः श्रीमदेकजटायन्तम् उद्गत्य संस्कर्तव्यम् । श्रीं प्राः सुरेखे

वज्ररेखे हुं फट् नमः । इति योनिमुद्रां प्रदर्श्य यन्त्रं शोधयेत् ।
 ततः पूजामारमेत् । पूर्वोदितः श्रीं ह्रीं गां गणपतये नमः ।
 दक्षिणे श्रीं ह्रीं वां वटुकाय नमः । पश्चिमे श्रीं ह्रीं चं चैत्र-
 पालाय नमः । उत्तरे श्रीं ह्रीं यां योगिनीभ्यो नमः । पीठ-
 न्यासवत् पीठपूजां कृत्वा पूर्वाद्यष्टदले पीठशक्तिं संपूज्य मध्ये
 हस्तौः सदाशिवमहाप्रेतपद्मासनाय नमः । ततः स्वामे विन्दु-
 मध्यत्रिकोणवृत्तचतुरस्रमण्डलं कृत्वा तत्र श्रीमदेकजटादेव्याः
 अर्घ्यस्नानाय नमः । तत्र त्रिषदिकामावाह्यं जलेनाभ्युक्ष्य
 फड़िति पावं प्रक्षाल्य तत्र संस्थाप्य श्रीमदेकजटादेव्याः श्रीं
 अर्घ्यं पानाय नमः । ततो मूलेनापूर्य रक्तचन्दनविल्वपत्रदूर्वा-
 क्षतादीर्भिलिप्य विलोममाढकावर्णमूलेन च विन्दुसुतसुधामय-
 जलेन गङ्गमापूर्य तत्र गङ्गेचेत्यादिना अक्षयमुद्रया अर्घ्यमावाह्यं
 यं इति धनुमुद्रया अमृतीकृत्य योनिमुद्रां प्रदर्श्य मत्स्य-
 मुद्रया आच्छाद्य तत्र देवीं ध्यात्वा पुण्याञ्जलिं दत्त्वा पङ्कजानि
 विन्यस्य मूलं तत्र दशधा जप्त्वा तज्जलैः पुण्यादिना आत्मानं
 पूजोपकरणं चाभ्युक्ष्य पञ्चार्यं कृत्वा पञ्चधा व्यापकं कृत्वा
 देवीं ध्यायेत् ।

ध्यायेत् ओतारकादेवीं करकच्छपमुद्रया ।

विशेषतः फलार्थी च ध्यायेत् तां योनिमुद्रया ॥

प्रत्यालीढपदार्पिताङ्गिशवङ्गदधोराष्ट्रहासा परा ।

खट्वेन्दोश्चरकर्त्तिर्धरभुजा हुंकारवीजोद्भवा ॥

खर्वा नोलनिशालपिङ्गलजटाजूटेकनागैर्युता

लाघं न्यम्य कपालके त्रिजगतां हन्त्युग्रतारा स्वयम् ।

इति ध्यात्वा यन्त्रे तत् पुण्यं दत्त्वा ध्यानरहस्यं विभाव्य
 आवाहयेत् ।

यथा सर्वाभिनवजलधरनीलां लम्बोदरी व्याघ्रचर्मवृत्त-

शोभितकटोम् पीनोन्नतपयोवरा रक्तवर्तुलनेत्रवया पृष्ठेऽति
नीलजटाजूटा शोर्षेऽचोभ्यमहादेवकृतनागफणातिशोभिता पा-
श्वद्वये लम्बमाननोलोत्पलमाला पञ्चमुद्रास्वरूपशुभ्रत्रिकोणा-
कारकपालपञ्चतमाम् अतिनीलजटाजूटा विस्तोर्णचमरिकाकेश
श्वमहाविगलितचिकुरां शुभ्रवर्णतक्षकनागकृतकङ्कणा रक्तवर्ण
नागकृतस्वल्पहारा चित्रितवर्णशेषनागकृतहारा स्वर्णवर्णस्वल्प-
नागपादाङ्गुरीयकाम् इषद्रक्तनागकृतकाटिसूत्रा दूर्वादलश्यामल
नागकृतवलया चन्द्रसूर्ययङ्गिकृतनेत्रवया कोटिकोटिशाल-
रविच्छविकृततदक्षिणनेत्रा कोटिकोटिशालचन्द्रकृतवामनेत्रा लक्ष-
लक्षदहनकृतोर्ध्वनेत्रा लम्बाञ्जना महाकालश्वरूप
हृदयस्थितसङ्कुचितदक्षिणचरणा श्वपादद्वयस्थितप्रसारित-
वामचरणाम् एतेन प्रत्यालीढपदा सद्यन्ध्रव
गलद्गुधिरान्योन्यकेशग्रथितमुण्डमालावलीरम्या सर्वस्यलङ्कार
शोभिता महाभाह्विमोहिनी महामोक्षाविदायिका विपरीत
रताशक्ता रत्नावेशमराननाम् । दक्षिणहस्ताधीष्टतर्कार्चिका
तदूर्ध्वं लक्षचन्द्रहासखड्गधरा वामोर्ध्वं सर्वाशयाणा भयहरणाय
आसवगलितनोलोत्पलकिञ्चिद्विकस्मररक्तनागधरा तदध
कपालवसकसद्य कृतमुण्डशोभितभुजा हुङ्गारवोजोद्भवा सर्व-
त्रह्मण्डाना कर्मा अपयत्री षोडशाब्दा सर्वज्ञानविदायिनी
ध्यात्वा आवाहयेत् ।

श्रीं देवेभि । भक्तिसुखम् । परिवारसमन्विते । ।

यावत्त्वा पूजयिष्यामि तावत्त्वां सांख्यरा भव ॥

इत्युक्त्वा कङ्काञ्जलिना ग्रामदकजटे । देवि । इहागच्छागच्छ
अधोमुखान्जलिना इह तिष्ठ तिष्ठ गर्भाङ्गुष्ठमुष्टिभ्याम् इह
सविधेहि सन्निधेहि तदधोमुखेन इह सचिरदस्वदस्तं भ्राम-
यित्वा भव अधिष्ठानं कुरु मम पूजा यद्वाप ॥

आकारं विन्दुसंयुक्तं मायापागविभूषितम् ।

वह्निजाया च हंसान्तः प्रतिष्ठामन्त्र ईरितः ॥

आं ह्रीं क्लीं स्वाहा हंसः श्रीमदेकजटादेवतायाः प्राणा
इह प्राणाः एवं जीव इह स्थितः एवं सर्वेन्द्रियाणि इह
स्थितानि एवं वासनयसुः श्रीवधाप्राणा इहागत्य सुखं चिरं
तिष्ठन्तु स्वाहा । इत्यनामाहुष्ठसंयुक्तायेन प्रतिष्ठापयेत् । ततो
मूलं दशधा जप्त्वा धेनुयोनिमत्स्वाद्गमद्गच्छद्गमगान्निनीमुद्राः
प्रदर्शय श्रीमदेकजटे । देवि ! वज्रपुष्पं प्रतीच्छ हुं फट् स्वाहा ।
इति पुष्पाञ्जलोन् दत्त्वा पूजयेत् ।

आसनं स्नातं पादमर्घ्यमाचमनोपकम् ।

मधुपर्काचमनं स्नानं वसनाभरणानि च ।

सुगन्धि कुसुमं धूपदीपनैवेद्यवन्दनम् ।

दशोपचारैर्वा पञ्चोपचारैर्वा पूजयेत् । पुरुषधिया सोऽह-
मिति मत्त्वा ओं वज्रपुष्पं प्रतीच्छ हुं फट् स्वाहा इत्युच्चार्य
पूजयेत् । एतत् पाद्यं नमः पाद्यं गृहीत्वा तदुपरि पूजा-
मन्त्रम् एकजटादेवतायै एतत् पाद्यं नमः । इति कृतमुष्टि-
प्रसारिताहुष्ठतर्जनीभ्यां दद्यात् । तथा इदमर्घ्यं स्वाहा ।

पाद्यं पादयोदद्यात् मौनौ चार्घ्यं निवेदयेत् ।

गन्धं भाले तथा पुष्पं पादयोः निवेदयेत् ।

इदं स्नानीयं स्वधा । शृगमुद्रया गन्धोऽयं नमः । अन्न-
लिना पुष्पाणि धूपः । ततः स्वामि घण्टां चानीय गन्ध-
पुष्पाभ्यां ओं जयध्वनिमन्त्रमातः स्वाहा इति घण्टां सपूज्य
धूपं पात्रोपरि संस्थाप्य पूजामन्त्रं जप्त्वा वामहस्ते धृत्वा एव
धूपः स्वधा । इति निवेद्य शृगमुद्रायां नोत्वा वामहस्तेन
घण्टां वादयन् चानासामुखतो धूपसमीरणं प्रापयेत् । तथा
दोषोऽयं स्वाहा । दृष्टिपर्यन्तं दीपं दत्त्वा 'नीराजयेत् ।

आतानन्दनाथान् तथा महाकालब्रह्माण्डव उग्राम्-भीमाम्-
 शोराङ्ग-भ्रामर्यङ्ग-कानरात्राम्-विष्णुरूपाम्वाः । ततः पूर्वादि
 वाभावर्त्तनाष्टदशैः पूजयेत् । श्रीं विरोचन वज्रपुष्पं प्रतीच्छ
 हुं फट् स्वाहा । एवं शङ्खपाण्डुर पद्मनाभ भमिताङ्गनाभक
 पाण्डुर तारक पद्मान्तक वज्रपुष्पं प्रतीच्छ हुं फट् स्वाहा
 इति पूर्वहारे । तथा उदोत्थां यमान्तकवयादिघ्नास्तक-
 दक्षिणैः नरान्तक एतान् संपूज्य वज्रपुष्पाञ्जलीन् दत्त्वा
 पाद्यार्घ्यादिना देवीं संपूज्य वामे त्रिकोणं पट्कोणं वृत्तं
 चतुरस्रं विलिख्य तत्र विभरितमाधारपात्रं समासतश्चतु-
 दधिहरिद्रादम्बमीनामवपिण्याक्लवणाद्वैकान्तमर्तं गृहीत्वा
 दक्षहस्ते जलं नोत्वा श्रीं ह्रीं श्रीमदेकवटे देवि मयोपनीतं
 वलिं गृह्ण गृह्ण गृह्णापय गृह्णापय मम शान्तिं कुरु कुरु
 परविद्यामाह्वयाह्वय चुटुचुटु क्षिन्धि क्षिन्धि भिन्धि भिन्धि
 सर्वजगद्व्यमानय श्रीं ह्रीं स्वाहा इति त्रिः पठित्वा वलिं
 दद्यात् ।

यदुक्तं कालिकाकल्पे वलिं स्वतनुगोषितम् ।

तत् सर्वे कालिकार्चायां न ताराविषये कचित् ॥

स्वगात्ररुधिरं यत्तु तारकायै प्रदीयते ।

तस्य कृष्टा सदा तारा न पूजाफलमाप्नुयात् ॥

त्रिकोणश्चाष्टकोणश्च वृत्तं कोणचतुष्टयम् ।

वलिदाने त्विदं स्थानं शस्यते तारकार्चने ॥

श्रीं ह्रीं एकवटेल्युक्त्वा देवीति तदनन्तरम् ।

महायचाधिपतये मयोपनीतक पदम् ॥

वलिघोक्त्वा गृह्ण युग्मं यावयेत्तदनन्तरम् ।

गृह्णापय पदद्वन्द्वं मम शान्तिं समाधरेत् ॥

कुरुदयं परविद्यामाह्वयाह्वय एव च ।

मुटयुग्मं वदेत् यथात् क्षिप्रियुग्मं ततः परम् ।

भिन्त्रियुग्मं समुच्चार्य जपेत् सर्वं यथा नय ।

सञ्जतारं समुच्चार्य वलिं दद्यात् पठेत्तयम् ।

ततः पुनरर्घ्यं कृत्वा ह्रीं ह्रीं ऐं योमदेकजटे देवि मम
श्रेष्ठिणां मिहय मिहय गृह्णाणार्घ्यं सर्ववारस्यतित्वं देहि
।। इत्युक्त्वा जय जय इत्युक्त्वा नाराजनपुरमर देव्या मौली
स्त्रिया यथाशक्ति जप्त्वा भगव्यं जपं देव्या . वामहस्ते दद्यात् ।

ततस्तद्वरयन्त्रादिपाठः सर्वत्र कुम्भक्रियादिपूर्वकः ।

ततः प्रदक्षिणं कुर्यात् घण्टापाद्यपुरमरम् ।

ऊर्ध्वं दक्षिणं हस्तं कृत्वा वाग्वयं नरः ।

याम्यङ्गं वायव्यां गच्छेत् स्थित्वा किञ्चिच्च ग्राहरीम् ।

पुनर्याम्यं प्रमत्ता तु प्रणमेश पुरःस्थितः ।

प्रणमेत् गान्धर्वान्त्रिः प्रकुर्यात् प्रदक्षिणम् ।

दण्डाकारं निपत्वाथ क. फली भूमिसंध्यतः ।

अङ्गुलानाञ्च अष्टाणि प्रकोलत्वा मुमानसः ।

त्रिकोणाकारमाधाय किञ्चिद्दामांगतो नमेत् ।

वरमा गिरसा यथात् पाणिभ्यां ध्यातुमस्तथा ।

नासाचिक्कषीगेन प्रणम्य मिहिमाप्नुयात् ।

अथ जपकर्मः ।

कुम्भं कां गजपेच्छोपि दग्धा मन्त्रमिहयि ।

मुखे धत्तुं सप्तधा च प्रणवेन पुटं हटि ।

प्राणायामपरं पूर्वं जपेत् साधकमस्तमः ।

कुम्भं का यथा

स्तं द्वितीयं चन्द्रार्धं मन्त्रा चाद्गुण एव च ।

ह्रीं ह्रीं ह्रीं इति गिरमि दग्धा जपेत् । मुखे धत्तुं ५

इति सप्तधा जपेत् । इदि मन्त्रपुटितमन्त्रं सप्तधा जपेत् ।

सर्वत्र आदौ प्राणायामः । ततः सेतुं ततो महासेतुं ततो मन्त्र-
शिखाम् ॐ हौं ऐं इति सप्तधा जपेत् । ततो मन्त्रप्राप्तं कलरीं
इति सप्तधा । ततः सहस्रम् अष्टोत्तरशतं विंशतिं वा जपेत् ।
ततो जन्पुष्पं करतले नीत्वा

ओं गुह्यातिगुह्यगोप्त्री त्वं गृह्णाणास्मत्कृतं जपम् ।

सिद्धिर्भवतु मे देवि । त्वत्पसादास्त्वयि स्थिते ॥

इति जपं देव्या वामहस्ते समर्पयेत् । ततः प्राणायामः ।
इति जपक्रमः । काम्यजपः पुरश्चरणप्रकरणे वक्तव्यः । नित्यजपे
निगमम् अस्या एव ।

सहस्रं प्रजपेन्मन्त्रं धर्ममोक्षार्थसिद्धये ।

अष्टोत्तरशतं यत्तु तत्पूजायाः फलाप्तये ॥

विंशतिञ्च जपेन्मन्त्रं पूजासिद्धयर्थमेव हि ।

पूजनेतरजपे तारामारि ।

यावत् क्रियते कर्म पुरश्चरणमुत्तमम् ।

तावदेव प्रजप्तव्यं महत्सादधिकं शिव ॥

प्रजपेत् माधको यस्तु शोभयुक्तोऽथनन्यधीः ।

सहसादधिकं वक्तुं सहस्रेषु समर्पयेत् ॥

एतेन पुरश्चरणहीनः सहसादूर्ध्वं न जपेत् । यद्येकदा
अयुतं जपेत् तदा महत् सहस्रं जप्त्वा समर्पयेत् ।

सहस्रं प्रजपेन्मन्त्रं पुरश्चरणकमेणि ।

अतः तेन प्रजप्तव्यं ह्यधिकं न कदाचन ॥

ततोऽर्घ्यजर्ज नीत्वा ओं इतः पूर्वं प्राणबुद्धिदेहधर्माधि-
कारतो जाग्रत्सुषुप्तसुषुप्तवस्थासु मनसा वाचा कर्मणा हस्ताभ्यां
पद्भ्यामुदरेण शिखा यत् स्मृतं यदुक्तं यत् कृतं तत् सर्वं ब्रह्मा-
र्पणं भवतु मदीयं सकलं सम्यक् श्रीमदेकजटादेवतायै सर्वं
समर्पितमस्तु ।

ततः संहारमुद्रया चमस्वेति विमृज्य ऐशान्यां त्रिकोणे
र्षीं उच्छिष्टचाण्डालिन्यै नमः । ततस्तेन यन्त्रलेपनचन्दनेन
टीकापादादिकं नैवेद्यं किञ्चित् स्वीकृत्यान्यच्छक्तिभ्यो दत्त्वा
यथेच्छं विहरेदिति एकजटामृजापद्धतिः ।

प्रत्यालीढपदां देवीं महामायां त्रिलोचनाम् ।

सर्वालङ्कारभूषाढ्यां महानीलप्रभां पराम् ॥

खड्गं पाशं दक्षिणे च घामेन्द्रीवरमूर्ध्वतः ।

दधतं चसकं देव्या भावयेत् साधकोत्तमः ॥

इति ध्यात्वा तत्कल्योक्तयन्त्रे पूजयेत् ॥ इति तारामृजा ।

अथ कामतारामृजनम् । तत्कल्योक्तयन्त्रे ।

घोरहास्यां महादेवीं तारिणीं ताररूपिणीम् ।

चसकेन्द्रीवरस्यैव खड्गञ्चापि वरं तथा ॥

ध्यात्रचर्मपरीधानां सर्वालङ्कारभूषिताम् ।

वक्षसा नागहाराञ्च महायोगस्वरूपिणीम् ॥

इति ध्यात्वा आयाञ्च पूर्ववत् सर्वम् । इति कामतारा-

पूजनम् ।

अथ तारामकरणीकृतयन्त्रे या या लक्ष्म्यादिपौठशक्तयः ।

अत्र ताः तान् किन्तु,

इच्छाज्ञानक्रियाञ्चापि कामिनो कामदायिनीम् ।

रतिं रतिप्रियाञ्चैव रतिदां परिपूजयेत् ॥

शबोपरि महादेवीं शबेशचास्यसयुताम् ।

विपरीतरताशक्तामुग्रतारां परात्पराम् ॥

कर्चिकाखड्गसयुक्तां दक्षिणे तारिणीं पराम् ।

घाममागे नीलपद्मं चसकं तदधः धृतम् ॥

मुण्डमालावलीरम्यां रक्तधाराविभूषिताम् ।

घोरहास्यां त्रिनेत्राञ्च सर्वदा ज्ञानदायिनीम् ॥

एकवेणीं महावेणीं फणिराजविभूषिताम् ।

सुवर्णमुकुटेयुक्तां शुभ्रटन्तविभूषिताम् ॥

इति ध्यात्वा पूर्ववत् । इति उग्रतारापूजनम् ।

शम्भुपत्नीमहाकालप्रियाणाम् प्राप्तायामः वेदकलावस्तु-

मन्त्रयुतः । इयान् विधिप्रः ।—

नीलबाणो' सदा वन्दे नीलाञ्जनचयप्रभाम् ।

स्यलङ्कारसमोपेतां व्याघ्रचर्माहतां कटौ ॥

नागीनावेष्टितां देवीं' फणिहारविधारिणीम् ।

फणिमस्तकयोगेन दक्षपादं प्रपञ्चितम् ।

वामपादं शये नाभी रत्यङ्गासङ्घटान्विताम् ॥

तामसीं सङ्घतीं विश्वमोहिनीं घोरकामिनीम् ।

शिववक्त्रस्य भ्रमरां प्रत्यालीढपदां शुभाम् ॥

चमरीकेशसंस्कारसदागलितकुन्तलाम् ।

नानामणियुतां शोभं महापापविनाशिनीम् ॥

कपालश्चापि खड्गश्च नीलपद्मां सरस्वतीम् ।

भावयेत् सर्वसिद्ध्यर्थं नीलबाणीं कपित्थदाम् ।

एवं ध्यात्वा सर्वे पूर्ववत् । यन्त्रस्याष्टदिक्षु पद्मसङ्घट्ट-

प्राथम्यकपालशूलगदापद्मचक्रादीन् पूजयेत् । इति विधिप्रः ।

इति पूजनं नीलसारदायाः महानीलसरस्वत्याय । ततो

ययार्थं नित्यहोमः । तथा निगमैः ।

एकधा ह्याहुतिर्यत्र तारकायै प्रदोयते ।

कोटिजन्मकृतं पापं तत्सणात् तस्य नश्यति ॥

ततो घलिदानम् ।

कृगं वा भक्ष्यं वापि शूकरं वा पतन्निष्ठम् ।

हस्तिनं भूपिकं वापि मार्जारश्चापि मयकम् ॥

दत्त्वा देव्यै महादेव्यै स भवेत् कुलनायकः ।

वनिं सुरत शानीय योनिमुद्रां प्रदर्शय च ॥
 दक्षिणे तद्वत् हत्वा वामपृष्ठे नियोजयेत् ॥
 ओमदेकजटे । देवि । वनिं गृह्य सुरोत्तमे । ।
 मन्वाणाद्यापि मे मिहिं नतामिहिश्च देहि मे ॥
 ॐ ह्रीं ह्रां हुं ऐं ऐं सर्वमिहिप्रदे । मे चतुर्वर्गमिहिं देहि
 हि वनिं गृह्य गृह्य स्वाहा । इति निवेद्य खड्गं वसपुष्पा-
 देना मंपूज्य एकघातेन छिद्येत् ॥ इति वसिदानम् ॥
 आसन्नं संविदाद्यापि निवेद्यानन्दमाचरेत् ॥
 तदा पूजा प्रकर्त्तव्या ह्यन्यथा निष्फला भवेत् ॥
 संविदां चतुर्धा विभज्य प्रथमे तत्त्वमुद्रया
 श्रीं संविदे । ब्रह्मसंभूते ॥ ब्रह्मगुप्ति । सदानवे । ।
 भैरवाणाञ्च द्वायमे पवित्रा भव सर्वदा ॥
 ॐ ब्राह्मो नमः स्वाहा । इति भूमौ सिपेत् ॥
 श्रीं मिहिभूजकरि । देवि । क्षेत्रबोधप्रबोधिनि । ।
 राजप्रजापथकरि । गङ्गुकण्ठे त्रिशूनिनि । ॥
 ऐं क्षत्रियाये नमः ।
 श्रीं नमस्यामि नमस्यामि योगमार्गप्रदर्शिनि । ।
 क्षेत्रोत्पत्तिप्रदये । सातः । समाधिपक्षदा भव ।
 ह्रीं वैशाखे नमः ।
 श्रीं अश्वानिश्चनदीतारने । ज्ञानान्निब्रह्मरूपिणि । ।
 आनन्दसाधुति प्रीतिं सम्यग् ज्ञानं प्रयच्छ मे ॥
 ह्रीं गूढाये नमः स्वाहा । ततस्तस्याध्वे द्विषोर्ब जिनिष्ण
 श्रीं अमृते । अमृतोद्भवे । अमृतवर्षिणि । प्रिये । अमृतमाकर्षय
 आकर्षय स्वाहा । ततस्तत्त्वमुद्रया पूर्ववत्तर्पयेत् ॥ ततो भूमौ
 बिम्बिबिम्बिष्य ऐं ऐं वद वद वाग्वादिनि । समं त्रिधायां स्थिरी-
 भव सर्वसमुच्चये कुरु कुरु स्वाहा । इत्यनेन क्षुद्रादिति ॥

यत्नास्ते कमला कृताञ्जलिपरा वीणाधरा भारदा
 तारावाक्यमनुसरन् प्रियतमं धीमावचकारणम् ।
 ब्रह्मानन्दकृतो सुसाधनविधौ तारारहस्ये शुभे-
 ऽप्याचारादिविधौ द्वतीयपटलः सर्वार्थसिद्धिप्रदः ॥

अथ चतुर्थः पटलः ।

अथ षोढा ।

प्रथमं मादकावर्णैः पुटितं मादकास्त्रसे ।
 तेनैष पुटितं वर्णं न्यसेत्तत्रैव पावति ॥ इति ग्रामसे ।
 केवलां मादकां कृत्वा मादकां तारसंपुटाम् ।
 तारस्य पुटितां तान् तु सज्जा तु मादकापुटाम् ॥
 सज्जया पुटिता सा तु न्यस्तव्या साधकोत्तमैः ।
 मादकया पुटायोषा योषया मादका तथा ॥
 मादकया पुटं कूर्चं कूर्चेन पुटितार्णताम् ।
 मादकापुटितं चास्तं द्यस्तं मादकया तथा ।
 मादकापुटितं मन्त्रं मन्त्रेण पुटितान् तु ताम् ॥
 अपुतं विन्यसेद् यस्तु वायुकुम्भकयोगतः ।
 महायोगी भवेत् सोऽपि देवीं यस्मिन् चक्षुषा ॥
 षोढाहीनस्य मन्त्रस्य दुर्बलत्वं प्रजायते ।
 न सिद्धिदो भवेत् सोऽपि मोक्षदो न कदाचन ॥

अं तारं अं ओं अं नमः । ओं अं ओं नमः । श्रीं अं
 श्रीं अं नमः । श्रीं अं श्रीं नमः । अं ह्रीं अं नमः । ह्रीं
 अं ह्रीं नमः । अं हं अं नमः । हं अं हं नमः । अं फट् अं
 नमः । फट् अं फट् नमः । अं मूलं अं नमः । मूलं अं मूलं
 नमः । अं नमः अं लज्जा अं नमः लज्जा अं लज्जा नमः

अं बधूम् अं नमः अं कूर्चं अं नमः कूर्चं अं कूर्चं नमः । अं
फट् अं नमः फट् अं फट् नमः अं मूलं अं नमः मूलं अं
मूलं नमः इति वायुधारणेन न्यासं कृत्वा मूलेन सप्तधा व्यापकं
कुर्यात् । इति गुह्यपोटा ।

ह्रीं ऐं ह्रीं क्लीं हुं फट्

सर्वज्ञा वाग्भववीजश्च प्रासादं काम एव च ।

वर्मवोजं ततोऽप्यस्त्रं न्यस्तसिद्धिमवाप्नुयात् ॥

इति महापोटा ।

धूं धूं धूमावति । स्वाहा इति मन्त्रं जपेद्दश ।

वर्णन्यासक्रमेणैव मायया पुटिता बधू ॥

बध्वा संपुटितान् वर्णान् विन्यसेत् साधकोत्तमः ।

पङ्क्था न्यास ततः कृत्वा मङ्गासिद्धिमवाप्नुयात् ॥

इति पूर्ववत् पुटितं कृत्वा वर्णन्यासवत् पञ्चाशत् स्थाने
पङ्क्था न्यसेत् । इति महापोटा ।

प्रत्यहं क्रियते येन पोटा वल्ल । महामहा ।

मन्त्रसिद्धिर्भवेत्तस्य स्वप्ने वाक्यं शृणोति हि ॥

इति मङ्गलानन्दपरमहंसपरिव्राजकावधूतविरचिते तारा-

रहस्ये चतुर्थः पटले त्रिपोटाप्रकरणम् ।

पोटा नक्तं मत्स्यमांसं परमाद्यादिभिर्युतम् ।

सायंसन्ध्यां ततः कृत्वा योगं च परिकल्पयेत् ।

आधारमूलं ओषाधं मेरुदण्डं प्रकीर्तितम् ॥

तदाश्रित्य वसेत् सोके कोटितीर्थत्रये तनौ ।

धामे तदंशे नाडी स्यात् ईडा सर्वार्थसिद्धिदा ॥

दक्षिणे पिङ्गला नाडी सर्वतीर्थमयी शुभा ।

सुषुम्ना मेरुपुरतः पुण्यनाद्याश्विस्तपदा ॥

तन्मध्ये चित्रिणी वक्त्रा तन्मध्यमध्यतः स्मृता ।
 ब्रह्मनाडी समाख्याता ब्रह्मानन्दप्रदायिनी ॥
 इन्दीवरमृणालेव राजते मध्यमध्यतः ।
 स्थिरवायुसमायोगान्तिष्ठत्येव चराचरम् ॥
 स तावत् कुण्डलोद्यत्तिर्नासावायुः प्रकीर्तितः ।
 मायायोगसमायोगात् तत्र चाटस्थितानि वै ॥
 तिलकाकाररजतं तथा भाति च तिष्ठति ।
 चैतन्यरहिता नाद्यो ब्रह्मास्तिष्ठन्ति देहतः ॥
 तीर्थं पुण्यं महापीठं तदायित्य च तिष्ठति ।
 यन्त्रं च देवता तत्र मूले च परिनिहिता ।
 भिरोर्मूले यथा पद्मं मूलाधारं प्रकीर्तितम् ॥
 चतुरङ्गुलविस्तीर्णम् उच्छ्रितं चतुरङ्गुलम् ।
 चतुर्ष्वं शोणष्वं त्रिकोणं कर्षिका ततः ॥
 तन्मध्ये विन्दुरूपोऽपि काकिनीशक्तिसंयुता ।
 स्वयम्भूतिर्ब्रह्माख्यातं स्वर्णवर्णं शुभोभनम् ॥
 यवपञ्चकमानन्तु महानिङ्गं मनोहरम् ।
 वेष्टयित्वा च विहरेत् यत्तिः कुण्डलिनी परा ॥
 विलोलभुजगाकारा ब्रह्मरूपविधारिणी ।
 नार्धत्रिवलयाकारा महायोगमयी मदा ॥
 पट्पदैव प्रोच्यमाना नैव निङ्गं स्पृशेत् क्वचित् ।
 सूर्यकोटिप्रतीकाया चन्द्रकोटिसुमीतला ॥
 तडिचञ्चलरूपाभा परब्रह्मस्वरूपिणी ।
 विराट्मूर्तिर्देवेशो विहरेत् पूर्वतो दम्बे ॥
 विल्लसाद्यत्तिसंयुक्तः श्रूयते च लताश्रसिः ।
 महाकालो दक्षिणे च कालिकाशक्तिर्बभूवुः ॥
 श्रूयते परया भक्त्या महाज्ञानस्वरूपि

नारायणः पश्चिमे च महालक्ष्मीकुलेश्वरः ॥
 स्तूयते परया भक्त्या भावेन कुण्डलौ परान् ।
 उत्तरं च महादेवः पार्वत्या सह शङ्करः ॥
 स्तूयते तारिणी देवी सर्पाकारं भृङ्गेश्वरोम् ।
 यदा कदाचित् तदाचामेक वाक्यं शृणोति हि ॥
 तदा सृष्टिं स्थितिं चापि संहारं कर्तुमेव हि ।
 ते यन्ताः स्युर्महादेवः साधु साधु प्रकाशितम् ॥
 यदा लिङ्गे भवेत्क्षिता तदा निद्रां व्रजेश्वरः ।
 भदा सा परमा शक्तिः शिरसस्मिं शिरा भवेत् ॥
 तदा पुण्यकरी लोको भविष्यति न संशयः ।
 यदा मूर्धेनि लिङ्गं सा ददाति सुखं परम् ॥
 जपशक्तो भवेत् जीवन्मुक्तश्च शब्दे च सिद्धिदः ।
 यदा पुच्छं लिङ्गमूर्ध्नि ददाति ब्रह्मरूपिणो ॥
 गुरुतत्त्वं ब्रह्मयोषां गच्छेद्वाञ्छां चार्त्तमनीम् ।
 पङ्कजं लिङ्गमूले च पद्मं स्याद्रक्तपाण्डुरम् ॥
 तन्मध्ये रक्तपाण्डुश्च लिङ्गं विशोद्धवाम्बिकम् ।
 क्षाकिनो गतिसंयुक्तं सर्वसिद्धिप्रदायकम् ।
 ब्रह्मा विष्णुस्तथा रुद्रो भगवन्महेश्वरोपतिः ।
 राजते दलमध्ये तु सर्वशक्तिसमन्वितः ॥
 स्तूयते परमं लिङ्गं सर्वकामार्थसिद्धिदम् ।
 मूलाधारात् कुण्डलिनो तत्र यज्ञेन चालयेद् ॥
 तस्याः स्वर्गनभावेषु दलं तस्मिन्तरं मुखम् ।
 पद्मोपरि व्रजेद्यैव महाशक्तो भृङ्गेश्वरि ।
 किन्तु तत्र स्थिताः सर्वे स्वर्गा गच्छन्ति तत्कृत्वा ।
 एकत्रीभूय ते सर्वे भुवन्ति सिद्धिदायिनीम् ॥
 त्रिभाषदलं पद्मं नयोनजलदम्भम् ।

विश्वान्तकस्तत्र लिङ्गं शाकिनीशक्तिसंयुतम् ॥
 इन्द्रो वज्रिः पिष्टपतिर्नैर्ऋतो वरुणो भरतः ।
 कुबेरस्तत्र ईशानः स्वस्वशक्तिसमन्वितः ॥
 तत्र यक्षस्य मध्ये तु ब्रह्मनाडीसमाश्रिताम् ।
 कृत्वा तु तस्य पात्राणि चोत्तरञ्च विभावयेत् ॥
 ते ते देवास्ततो गत्वा स्तुवन्ति भक्तिसंयुताः ।
 हृदये च ततो ध्यायेत् पद्मं षोडशभिर्दलैः ॥
 महाशक्तं महापद्मं गजकुम्भाकृतिं दलम् ।
 इन्द्रयन्द्रो गुरुः युक्तो वामदेवः शिवापतिः ॥
 ईश्वरः शङ्करः कृष्णः वामदेवः कुलेखरः ।
 कमलानाथकः क्रोधाः कामरूपः कृपाशयः ॥
 करणे षोडशके च स्वस्वयोपासमन्वितः ।
 स्तूयते सर्वदा भक्त्या महालिङ्गं महेश्वरम् ॥
 शाकिनीशक्तिसंयुक्तं भावयेच्च परात्परम् ।
 तत् पन्थानं समारुह्य तत्र देवीं समानयेत् ॥
 तद्वामे राजते जीवस्तादयः पाप एव च ।
 सुरापानहृदा युक्तं गुरुतत्त्वकटिहयम् ॥
 वज्रदन्तसमोपेतं शृङ्गदन्तविभूषितम् ।
 महाकायं महादेवरहितं हृदये सदा ॥
 नखे स्वर्णद्वतं विङ्गं सर्वदोषयुतं परम् ।
 नवाकारं मोक्षहीनं कुलाचारविहीनकम् ॥
 कामदे कामरूपेण रतिदोषप्रदं तथा ।
 ततः परं भावयेच्च दशपद्मं सुशोभनम् ॥
 नीलरक्त महापद्मं सर्वमिष्टिप्रदायकम् ।
 महालिङ्गं कामनाम राजते कामिनीयुतम् ॥
 कामदेवः शम्भुश्च कामाचारश्च कामुकः ।

धनुषः पटलः ।

कामिनीनायकः कामो ब्रह्मानन्दः कुलेखरः ॥
 त्रिलोकेशः सदानन्दः कौलो दशदले स्थितः ।
 स्वस्वशक्तिसमोपेताः सुवन्ति कुण्डलीं पराम् ॥
 ललाटे नेत्रपत्रञ्च ब्रह्मलिङ्गं समन्वितम् ।
 सशक्तिर्विष्णुरुद्रश्च स्तौति तारासमन्वितः ॥
 तं विभिद्य गता देवो कुण्डलो शक्तिरुत्तमा ।
 अधोमुखं सहस्रारं मेरुदण्डायनाडीतः ॥
 त्रिनोकस्यास्ततो देवाः सन्ति तत्रैव शक्तिभिः ।
 नाडोत्रयसमोपेतं सरोजं द्वादशं दलम् ॥
 त्रिकोणकर्णिका तत्र ब्रह्मविष्णुशिवान्विता ।
 दन्तावकवती शय्या शक्तिवज्रसमन्विता ॥
 तत्रापि योगुरुः साक्षात् सर्वभूतहिते रतः ।
 कर्पूरधवलं देवं ब्रह्मरूपिणमव्ययम् ॥
 परमं शिवमाख्यातं कौबेराख्यं विभावयेत् ।
 मूलादिदेवताः सर्वे सुवन्ति सर्वकारणम् ।
 कुण्डलिनीं महाशक्तिं ललाटे कमलायतीम् ॥
 भावयेत् शिवरूपेण वामभागे समानयन् ।
 वामे रतिञ्च संस्थाप्य गुरोरेव सुसिद्धये ॥
 समुत्थाय गुरुस्ताञ्च साकारां मन्त्ररूपिणीम् ।
 तत्रापि गुरुणा देवि । धीतशक्ता महेश्वरो ॥
 उपरि स्थोयते तेन महामोहविनाशिनो ।
 वामपादाद्गुह्यतोऽस्याः वक्ष्यतेऽस्यतमुत्तमम् ॥
 तत् पीत्वा सुखदुःखाभ्यां जीवो जीवति नित्यशः ।
 भावनाभ्यासयोगेन यदि नाडीं प्रवेष्टयेत् ।
 महासिद्धिं स लभतेऽप्यमरो जयते ध्रुवम् ॥
 इति तारायोगे योगसारः ।

यत्रास्ते कमला कृताञ्जलिपरा वीणाधरा सारदा
 ताराराध्यमनुस्मरन् प्रियतमं चोमावच, कारणम् ।
 ब्रह्मानन्दकृती भुसाधनविधौ तारारहस्ये शुभे
 योगाचारविधौ चतुर्थपटले सर्वार्थसिद्धिप्रदः ॥

इति तारारहस्यतन्त्रं समाप्तम् ।

